

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส. กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาตรการใหม่ในการปราบปรามยาเสพติด. ในเอกสารสรุปผลการสัมมนา เรื่องกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด ณ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกต เมื่อ 7-8 มกราคม 2542

กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. การนำหลักความผิดฐานสมคบมาใช้ในประเทศไทย. บทบัณฑิตย. เล่ม 50 ตอน 2 มิถุนายน 2537

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. โครงการศึกษาวิจัยเรื่องธุรกิจนอกกฎหมาย ความผิดมูลฐานและการฟอกเงิน. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน : กันยายน 2548.

คมกริช ดุลยพิทักษ์. ปัญหาการดำเนินคดีองค์การอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย.

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 139 / 2546 เรื่องการปราบปรามผู้มีอิทธิพล.

จิตติ ดิงศ์ภักดิ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 1. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2543.

จิตติ ดิงศ์ภักดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 1 พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2536.

จิรศักดิ์ พรหมทอง และพนัส ทัศนียานนท์. อังยี : องค์การนอกกฎหมายและองค์การอิทธิพล. วารสารอัยการ. 4, 39, (มีนาคม 2524): 88.

เจริญ ต้นมหาพราน, อังยีเมืองสยาม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จัตุรพี, 2542.

ชัยนันท์ แสงปุตตะ. กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน : ศึกษาเฉพาะกรณี ความผิดมูลฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ชัยรัตน์ ศักดิ์โกศล. ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2542.

เดวิด อีคาเพน และ อเล็กซ์ ดูโป. YAKUZA : THE EXPLOSIVE ACCOUNT OF JAPAE'S VRIMINAL UNDERWORLD. แปลโดย ดร.ณิ ลีว. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โครงการหนังสือ "ผู้จัดการ", 2531.

ต่อศักดิ์ บุรณะเรื่องโรจน์. การอภิปรายทั่วไปเกี่ยวกับแนวความคิดทางด้านนโยบายเพื่อปราบปรามองค์กรอาชญากรรม(Organized crime). ในการสัมมนาระหว่างประเทศ ครั้งที่ 93 ซึ่งจัดโดยสถาบัน UNA FAI เพื่อการป้องกันและปราบปรามและการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด. วารสารอัยการ 16 (สิงหาคม 2536): 186

ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ. มาตรการป้องกันและปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวงที่เกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลในประเทศไทย. รายงานการศึกษาวิจัยเพื่อเสนอในที่ประชุมทางวิชาการระดับชาติ ว่าด้วยงานยุติธรรม ครั้งที่ 2 หัวข้อ มาตรการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล. สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม (6-7 กันยายน 2547),

ทวีป วรดิลก. อาณาจักรยาสูบ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ สุขใจ, 2534.

นาคล สมบูรณ์ทรัพย์, พล.ต.ต. ปัญหาการปราบปรามผู้มีอิทธิพลในประเทศไทย. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร ภาครัฐ ร่วมเอกชน รุ่นที่ 4, 2534.

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. อาชญากรรม(การป้องกัน : การควบคุม). นนทบุรี: พรทิพย์การพิมพ์, 2541.

นิกร เกร์กุล. การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ทฤษฎี กฎหมาย และแนวปฏิบัติ.
กรุงเทพมหานคร: Translators – at – law.com, 2543.

ประธาน วัฒนวานิชย์ ผู้วิจัย และวีระศักดิ์ แสงสารพันธ์ ผู้ช่วยวิจัย. การใช้ถ้อยคำใน
อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่มีการจัดตั้งในลักษณะ
องค์กรและพิธีสารแนบท้าย. รายงานการวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปราม
องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ระยะที่ 2), สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด
กระทรวงยุติธรรม, 2547.

ประธาน จุฬารोजनाมนตรี ผู้วิจัย และสิริรักษ์ จรุงโรจน์ ณ อยุธยา ผู้ช่วยวิจัย. การกำหนดให้การ
มีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นความผิดอาญา. รายงานการวิจัยการ
พัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ระยะที่ 2), สถาบัน
กฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด, 2547.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ. รายงานผลการวิจัยคอร์ปชั่นในระบบราชการไทย. สำนักงาน ป.ป.
ป., 2541.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร, สังคีต พิริยะรังสรรค์ และนวลน้อย อารีรัตน์. ห่วย ช่อง ปอนยาบ้า เศรษฐกิจ
นอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย, 2543.

รัชนีกร โชติชัยสถิตย์. องค์กรอาชญากรรม. วารสารอัยการ 9 , 98 (กุมภาพันธ์ 2529): 50.

รายงานสถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย พ.ศ.2545 โดยส่วนติดตามและประเมินผล สำนัก
นโยบายและแผนสำนักงาน ป.ป.ส. และรายงานสถานการณ์ยาเสพติดไทยจัดทำโดย
สำนักงาน ป.ป.ส. ฉบับ เดือนมกราคม-มีนาคม 2546 , เดือนพฤษภาคม 2547, เดือน
มิถุนายน 2547, เดือนสิงหาคม 2547,

วันชัย รุจนวงศ์. ฝ่าองค์กรอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพิมพ์มติชน, 2548.

วิทย์ วรการ. โครงสร้างใครเลี้ยงใคร. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด อำนวยรัตนการพิมพ์, 2520.

วิชัย ตันติกุลานันท์. คำอธิบายกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์อักษร, 2543.

วีระพงษ์ บุญโยภาส. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2544.

วีระพงษ์ บุญโยภาส และคณะ. การกำหนดความผิดฐานฟอกเงินที่ผู้กระทำเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ รายงานการวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ระยะที่ 2), สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด, 2547.

เวียงรัฐ เนติโพธิ์. เจ้าพ่อในทัศนะของข้าราชการฝ่ายปกครองและตำรวจ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

ศิริพร ปาริยะฤทธิ์. การลักพาตัวเด็กกับกฎหมายอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขา วิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สถาบันกฎหมายอาญา ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ : วิกฤตปัญหาที่ต้องแก้ไข. เอกสารประกอบการสัมมนา (21 มิถุนายน 2544)

สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด ร่วมกับ สำนักงานงบประมาณ ความช่วยเหลือป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (NAS) สถานเอกอัครราชทูต สหรัฐอเมริกา ประจำประเทศไทย. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง อนุสัญญาสหประชาชาติ เพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร.

สนธิ ลิ้มทองกุล. “ว่าด้วยปัญหาเจ้าพ่อ” ผู้จัดการรายสัปดาห์ ฉบับพิเศษ (21 – 27 พฤษภาคม 2533).

- สินธุ์ชัย ศุภรแพทย์. บทบาทของ "เจ้าพ่อ" ในการเมืองไทย พ.ศ. 2517-2535. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สิริวัชร จรุงโรจน์ ณ อยุธยา. ความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้เข้าร่วมในองค์การอาชญากรรม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.
- สีหนาท ประยูรรัตน์. คำอธิบายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทวินเนอร์ เอเชีย เทค จำกัด, 2542 .
- สุจริต พัฒนาสาร. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายอัยยี่ : ช่องโหว่ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.
- สุदारัตน์ เสรีวัฒน์. ปัจจัยที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็กไม่ได้ผลดี เท่าที่
ควร. รายงานศึกษาวิจัย เพื่อเสนอในที่ประชุมทางวิชาการระดับชาติ ว่าด้วยงานยุติธรรม
ครั้งที่ 2 หัวข้อ มาตรการป้องกันและปราบปรามองค์การอาชญากรรม และผู้มีอิทธิพล.
สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม (6-7 กันยายน 2547), หน้า 147.
- สุมาลี ปิตานนท์. ตลาดแรงงานไทยกับนโยบายรัฐบาล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลง
กรณ์ มหาวิทยาลัย, 2545.
- สุวิท ไพบยวัฒน์. วิวัฒนาการเศรษฐกิจในชนบทในภาคกลางของประเทศไทย พ.ศ. 2994 –
2495. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2521. หน้า 74-77, อ้างถึงใน อัครพันธ์ สัปพันธ์. กระบวนการทาง
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชา
นิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สุคิด ลั่นซ้าย. การเมืองเรื่องยาเสพติด. วารสาร ป.ป.ส. ปีที่ 10 (มีนาคม – สิงหาคม 2536).

สุทธิพล ทวีชัยการ ผู้วิจัย และอารยะ ธีระภักทรานันท์ ผู้ช่วยวิจัย, การกำหนดความผิดฐานขัดขวางความยุติธรรม. รายงานการวิจัยการพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่มีการจัดตั้งในลักษณะองค์กร (ระยะที่ 2), สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด ,2547.

สุรพล ไตรเวทย์. คำอธิบายกฎหมายฟอกเงิน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2542.

สุรพล ไตรเวทย์. คำอธิบายกฎหมายฟอกเงิน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2548.

สำเริง ไชยชิต. อั้งยี่ – ความผิดที่ถูกลืม. บทบัญญัติ เล่ม 34. ตอน 4. 2520.

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (14 พฤศจิกายน 2548): 17.

อรรถนพ ลิขิตจิตตะ. กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. กรุงเทพมหานคร : กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรี้, 2542.

อุทัย อาทิเวช และ นายศศิณ ศุขจรัส. ความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล รายงานการศึกษาวิจัยเพื่อสนองในการประชุมทางวิชาการระดับชาติ ว่าด้วยงานยุติธรรม ครั้งที่ 2 หัวข้อ "มาตรการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรม และผู้มีอิทธิพล. สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม (6-7 กันยายน 2547): หน้า 5 – 6.

อัครพันธุ์ สัมพันธ์. กระบวนการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ภาษาอังกฤษ

Allen, Harry E Paul C Friday. Crime and Punishment. New York: Macmilian Publishing Co., 1981

Global Program Assessing Transnational Organized Crime Groups: Dangerousness and trend.

[http://www.socwatch.org/y/1999/eng/updates/CsD2000/Lsrev 2 – 6 Feb – 2000.htm](http://www.socwatch.org/y/1999/eng/updates/CsD2000/Lsrev2-6Feb-2000.htm),1999

Harold J. Vetter and Ira J. Silverman. The Nature of Crime. Philadelphia : W.B Saunders Company, 1978.

Howard Abadinsky. Organized Crime. Boston : Allyn and Bacon, 1981.

[http:// www.4.law.cornell.edu/uscode/](http://www.4.law.cornell.edu/uscode/)

Michael Levi. The Organization of Serious Crimes in The Oxford Hand book of Criminology Mike Maguire, Rod Morgan, and Robert Reiner. 3rd ed. New York : Oxford University Press Inc., 2002.

Norio Munakata. Gangster Organisations in Japan. United Nations, Asia and Far East Institute for the Prevention of Crime and Treatment of Offenders, Report for 1974 and Resource Material Series No. 9, March, 1975, quoted in William Clifford, Crime Control in Japan. Lexington: D. C. Health and Company, 1976.

Omnibus Crime Control and Safe Streets Act of 1968 : "Organized crime means the unlawful activities of the members of a highly organized , disciplined association engaged in supplying illegal goods and services , including but not limited to gambling ,prostitution , loan sharking , narcotics , labor racketeering , and other unlawful activities of member of such organizations."

Organized Crime. > [http:// www.Faculty"newc"edu/toconner/397/ spy/"organizedcrime" html](http://www.Faculty.newc.edu/toconner/397/spy/organizedcrime.html) >,2002.

Peter A. Lupsha. Individual Choice , Material Culture , and Organized Crime. in Organized Crime, ed. Nikos Passas :Aldershot: Dartmouth Publishing Company Ltd., 1993.

James O. Finekenauer. "Meeting the Challenge of Transnational,"><http://ncjrs.org/pdffiles/1/jr/0002446.pdf>>,July 2000.

James R. Richards. Transnational Criminal Organizations, Cybercrime, and Money Laundering : A Handbook for Law Enforcement Officers, Auditors, and Financial Investigators. Boca Raton : CRC Press LLC, 1998.

Sue Titus Reid. Criminal Law . Fourth Edition limited : the MacGraw – Hill Companies.Inc.

Keri C.Mc.Grath and Jennifer L.Pfeiffer. Federal Criminal Conspiracy. American Criminal Law Review 36.1999.

Summary of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime and Protocol Thereto.

William C. Gilmore. Dirty Money: The evolution of Money Launder Countermeasures. 2nd . Council of Europe Publishing. 1999.

ภาคผนวก

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME

Article 1

Statement of purpose

The purpose of this Convention is to promote cooperation to prevent and combat transnational organized crime more effectively.

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) "Organized criminal group" shall mean a structured group of three or more persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit;

(b) "Serious crime" shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;

(c) "Structured group" shall mean a group that is not randomly formed for the immediate commission of an offence and that does not need to have formally defined roles for its members, continuity of its membership or a developed structure;

(d) "Property" shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in, such assets;

(e) "Proceeds of crime" shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;

(f) "Freezing" or "seizure" shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

(g) "Confiscation", which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;

(h) "Predicate offence" shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 6 of this Convention;

(i) "Controlled delivery" shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence;

(j) "Regional economic integration organization" shall mean an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it; references to "States Parties" under this Convention shall apply to such organizations within the limits of their competence.

Article 3

Scope of application

1. This Convention shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of:

(a) The offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention; and

(b) Serious crime as defined in article 2 of this Convention; where the offence is transnational in nature and involves an organized criminal group.

2. For the purpose of paragraph 1 of this article, an offence is transnational in nature if:

(a) It is committed in more than one State;

(b) It is committed in one State but a substantial part of its preparation, planning, direction or control takes place in another State;

(c) It is committed in one State but involves an organized criminal group that engages in criminal activities in more than one State; or

(d) It is committed in one State but has substantial effects in another State.

Article 4

Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

2. Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Article 5

Criminalization of participation in an organized criminal group

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) Either or both of the following as criminal offences distinct from those involving the attempt or completion of the criminal activity:

(i) Agreeing with one or more other persons to commit a serious crime for a purpose relating directly or indirectly to the obtaining of a financial or other material benefit and, where required by domestic law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement or involving an organized criminal group;

(ii) Conduct by a person who, with knowledge of either the aim and general criminal activity of an organized criminal group or its intention to commit the crimes in question, takes an active part in:

a. Criminal activities of the organized criminal group;

b. Other activities of the organized criminal group in the knowledge that his or her participation will contribute to the achievement of the above-described criminal aim;

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of serious crime involving an organized criminal group.

2. The knowledge, intent, aim, purpose or agreement referred to in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

3. States Parties whose domestic law requires involvement of an organized criminal group for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article shall ensure that their domestic law covers all serious crimes involving organized criminal groups. Such States Parties, as well as States Parties whose domestic law requires an act in furtherance of the agreement for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article, shall so inform the Secretary-General of the United Nations at the time of their signature or of deposit of their instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention.

Article 6

Criminalization of the laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his or her action;

(ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;

(b) Subject to the basic concepts of its legal system:

(i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;

(ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

(a) Each State Party shall seek to apply paragraph 1 of this article to the widest range of predicate offences;

(b) Each State Party shall include as predicate offences all serious crime as defined in article 2 of this Convention and the offences established in accordance with articles 5, 8 and 23 of this Convention. In the case of States Parties whose legislation sets out a list of specific predicate offences, they shall, at a minimum, include in such list a comprehensive range of offences associated with organized criminal groups;

(c) For the purposes of subparagraph (b), predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article had it been committed there;

(d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;

(e) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence;

(f) Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

Article 7

Measures to combat money-laundering

1. Each State Party:

(a) Shall institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory regime for banks and non-bank financial institutions and, where appropriate, other bodies particularly susceptible to money-laundering, within its competence, in order to deter and detect all forms of money-laundering, which regime shall emphasize requirements for customer identification, record-keeping and the reporting of suspicious transactions;

(b) Shall, without prejudice to articles 18 and 27 of this Convention, ensure that administrative, regulatory, law enforcement and other authorities dedicated to combating money-laundering (including, where appropriate under domestic law, judicial authorities) have the ability to cooperate and exchange information at the national and international levels within the conditions prescribed by its domestic law and, to that end, shall consider the establishment of a financial intelligence unit to serve as a national centre for the collection, analysis and dissemination of information regarding potential money-laundering.

2. States Parties shall consider implementing feasible measures to detect and monitor the movement of cash and appropriate negotiable instruments across their borders, subject to safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the movement of legitimate capital. Such measures may include a requirement that individuals and businesses report the cross-border transfer of substantial quantities of cash and appropriate negotiable instruments.

3. In establishing a domestic regulatory and supervisory regime under the terms of this article, and without prejudice to any other article of this Convention, States Parties are called upon to use as a guideline the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering.

4. States Parties shall endeavour to develop and promote global, regional, subregional and bilateral cooperation among judicial, law enforcement and financial regulatory authorities in order to combat moneylaundering.

Article 8

Criminalization of corruption

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The promise, offering or giving to a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties;

(b) The solicitation or acceptance by a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

2. Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences conduct referred to in paragraph 1 of this article involving a foreign public official or international civil servant. Likewise, each State Party shall consider establishing as criminal offences other forms of corruption.

3. Each State Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence participation as an accomplice in an offence established in accordance with this article.

4. For the purposes of paragraph 1 of this article and article 9 of this Convention, "public official" shall mean a public official or a person who provides a public service as defined in the domestic law and as applied in the criminal law of the State Party in which the person in question performs that function.

Article 9

Measures against corruption

1. In addition to the measures set forth in article 8 of this Convention, each State Party shall, to the extent appropriate and consistent with its legal system, adopt legislative, administrative or other effective measures to promote integrity and to prevent, detect and punish the corruption of public officials.

2. Each State Party shall take measures to ensure effective action by its authorities in the prevention, detection and punishment of the corruption of public officials, including providing such authorities with adequate independence to deter the exertion of inappropriate influence on their actions.

Article 10

Liability of legal persons

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in serious crimes involving an organized criminal group and for the offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention.

2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.

3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11

Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention liable to sanctions that take into account the gravity of that offence.

2. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences covered by this Convention are exercised to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.

3. In the case of offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into

consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.

4. Each State Party shall ensure that its courts or other competent authorities bear in mind the grave nature of the offences covered by this Convention when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.

5. Each State Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence covered by this Convention and a longer period where the alleged offender has evaded the administration of justice.

6. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

Article 12

Confiscation and seizure

1. States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of:

(a) Proceeds of crime derived from offences covered by this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;

(b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences covered by this Convention.

2. States Parties shall adopt such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.

3. If proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

4. If proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

5. Income or other benefits derived from proceeds of crime, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

6. For the purposes of this article and article 13 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized. States Parties shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

7. States Parties may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the

extent that such a requirement is consistent with the principles of their domestic law and with the nature of the judicial and other proceedings.

8. The provisions of this article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.

9. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 13

International cooperation for purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention for confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:

(a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or

(b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with article 12, paragraph 1, of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.

3. The provisions of article 18 of this Convention are applicable, *mutatis mutandis*, to this article. In addition to the information specified in article 18, paragraph 15, requests made pursuant to this article shall contain:

(a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;

(b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested;

(c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral treaty, agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this article may be refused by a State Party if the offence to which the request relates is not an offence covered by this Convention.

8. The provisions of this article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.

9. States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral treaties, agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this article.

Article 14

Disposal of confiscated proceeds of crime or property

1. Proceeds of crime or property confiscated by a State Party pursuant to articles 12 or 13, paragraph 1, of this Convention shall be disposed of by that State Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2. When acting on the request made by another State Party in accordance with article 13 of this Convention, States Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated proceeds of crime or property to the requesting State Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such proceeds of crime or property to their legitimate owners.

3. When acting on the request made by another State Party in accordance with articles 12 and 13 of this Convention, a State Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on:

(a) Contributing the value of such proceeds of crime or property or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property or a part thereof to the account designated in accordance with article 30, paragraph 2 (c), of this Convention and to intergovernmental bodies specializing in the fight against organized crime;

(b) Sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, such proceeds of crime or property, or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 15
Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention when:

(a) The offence is committed in the territory of that State Party; or

(b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time that the offence is committed.

2. Subject to article 4 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State Party;

(b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person who has his or her habitual residence in its territory; or

(c) The offence is:

(i) One of those established in accordance with article 5, paragraph 1, of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of a serious crime within its territory;

(ii) One of those established in accordance with article 6, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory.

3. For the purposes of article 16, paragraph 10, of this Convention, each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that he or she is one of its nationals.

4. Each State Party may also adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her.

5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that one or more other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.

6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 16

Extradition

1. This article shall apply to the offences covered by this Convention or in cases where an offence referred to in article 3, paragraph 1 (a) or (b), involves an organized criminal group and the person who is the subject of the request for extradition is located in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party.

2. If the request for extradition includes several separate serious crimes, some of which are not covered by this article, the requested State Party may apply this article also in respect of the latter offences.

3. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

4. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.

5. States Parties that make extradition conditional on the existence of a treaty shall:

(a) At the time of deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether they will take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition with other States Parties to this Convention; and

(b) If they do not take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.

6. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.

7. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, inter alia, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

8. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

9. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent and at the request of the requesting State Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his or her presence at extradition proceedings.

10. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that he or she is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

11. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 10 of this article.

12. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting Party, consider the enforcement of the sentence that has been imposed under the domestic law of the requesting Party or the remainder thereof.

13. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

14. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality, ethnic origin or political opinions or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

15. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

16. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

17. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 17

Transfer of sentenced persons

States Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences covered by this Convention, in order that they may complete their sentences there.

Article 18

Mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences covered by this Convention as provided for in article 3 and shall reciprocally extend to one another similar assistance where the requesting State Party has reasonable grounds to suspect that the offence referred to in article 3, paragraph 1 (a) or (b), is transnational in nature, including that victims, witnesses, proceeds, instrumentalities or evidence of such offences

are located in the requested State Party and that the offence involves an organized criminal group.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 10 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

- (a) Taking evidence or statements from persons;
- (b) Effecting service of judicial documents;
- (c) Executing searches and seizures, and freezing;
- (d) Examining objects and sites;
- (e) Providing information, evidentiary items and expert evaluations;
- (f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records,

including government, bank, financial, corporate or business records;

(g) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;

(h) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;

(i) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result

in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 9 to 29 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 9 to 29 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply these paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.

9. States Parties may decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, the requested State Party may, when it deems appropriate, provide assistance, to the extent it decides at its discretion, irrespective of whether the conduct would constitute an offence under the domestic law of the requested State Party.

10. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences covered by this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent;

(b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

11. For the purposes of paragraph 10 of this article:

(a) The State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;

(b) The State Party to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;

(c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State Party to which he or she was transferred.

12. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 10 and 11 of this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect

of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the State from which he or she was transferred.

13. Each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory. Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.

14. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally, but shall be confirmed in writing forthwith.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

(a) The identity of the authority making the request;

(b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;

(c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents; (d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;

(e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned; and

(f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by video conference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other

than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused: (a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;

(b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, ordre public or other essential interests;

c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;

(d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

23. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

24. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The

requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on

progress of its handling of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.

25. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.

26. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 25 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

27. Without prejudice to the application of paragraph 12 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days or for any period agreed upon by the

States Parties from the date on which he or she has been officially informed that his or her presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of his or her own free will.

28. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall

consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

29. The requested State Party:

(a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;

(b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

30. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 19

Joint investigations

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to matters that are the subject of investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigation is to take place is fully respected.

Article 20

Special investigative techniques

1. If permitted by the basic principles of its domestic legal system, each State Party shall, within its possibilities and under the conditions prescribed by its domestic law, take the necessary measures to allow for the appropriate use of controlled delivery and, where it

deems appropriate, for the use of other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, by its competent authorities in its territory for the purpose of effectively combating organized crime.

2. For the purpose of investigating the offences covered by this Convention, States Parties are encouraged to conclude, when necessary, appropriate bilateral or multilateral agreements or arrangements for using such special investigative techniques in the context of cooperation at the international level. Such agreements or arrangements shall be concluded

and implemented in full compliance with the principle of sovereign equality of States and shall be carried out strictly in accordance with the terms of those agreements or arrangements.

3. In the absence of an agreement or arrangement as set forth in paragraph 2 of this article, decisions to use such special investigative techniques at the international level shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the States Parties concerned.

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

Article 21

Transfer of criminal proceedings

States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the prosecution of an offence covered by this Convention in cases where such transfer is considered to be in the interests of the proper administration of justice, in particular in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

Article 22

Establishment of criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as and for the purpose that it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence covered by this Convention.

Article 23

Criminalization of obstruction of justice

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The use of physical force, threats or intimidation or the promise, offering or giving of an undue advantage to induce false testimony or to interfere in the giving of testimony or the production of evidence in a proceeding in relation to the commission of offences covered by this Convention;

(b) The use of physical force, threats or intimidation to interfere with the exercise of official duties by a justice or law enforcement official in relation to the commission of offences covered by this Convention. Nothing in this subparagraph shall prejudice the right of States Parties to have legislation that protects other categories of public officials.

Article 24

Protection of witnesses

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses in criminal proceedings who give testimony concerning offences covered by this Convention and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, inter alia, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

(a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;

(b) Providing evidentiary rules to permit witness testimony to be given in a manner that ensures the safety of the witness, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video links or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.

4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

Article 25

Assistance to and protection of victims

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide assistance and protection to victims of offences covered by this Convention, in particular in cases of threat of retaliation or intimidation.

2. Each State Party shall establish appropriate procedures to provide access to compensation and restitution for victims of offences covered by this Convention.

3. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

Article 26

Measures to enhance cooperation with law enforcement authorities

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in organized criminal groups:

(a) To supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes on such matters as:

- (i) The identity, nature, composition, structure, location or activities of organized criminal groups;
  - (ii) Links, including international links, with other organized criminal groups;
  - (iii) Offences that organized criminal groups have committed or may commit;
- (b) To provide factual, concrete help to competent authorities that may contribute to depriving organized criminal groups of their resources or of the proceeds of crime.
2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.
3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.
4. Protection of such persons shall be as provided for in article 24 of this Convention.
5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

Article 27

Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences covered by this Convention. Each State Party shall, in particular, adopt effective measures:

- (a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services in order to facilitate the secure

and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences covered by this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;

(b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences covered by this Convention concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;

(ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;

(iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;

(c) To provide, when appropriate, necessary items or quantities of substances for analytical or investigative purposes;

(d) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;

(e) To exchange information with other States Parties on specific means and methods used by organized criminal groups, including, where applicable, routes and conveyances and the use of false identities, altered or false documents or other means of concealing their activities;

(f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken as appropriate for the purpose of early identification of the offences covered by this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their

law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the Parties may consider this Convention as the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences covered by this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

3. States Parties shall endeavour to cooperate within their means to respond to transnational organized crime committed through the use of modern technology.

Article 28

Collection, exchange and analysis of information on the nature of organized crime

1. Each State Party shall consider analysing, in consultation with the scientific and academic communities, trends in organized crime in its territory, the circumstances in which organized crime operates, as well as the professional groups and technologies involved.

2. States Parties shall consider developing and sharing analytical expertise concerning organized criminal activities with each other and through international and regional organizations. For that purpose, common definitions, standards and methodologies should be developed and applied as appropriate.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and actual measures to combat organized crime and making assessments of their effectiveness and efficiency.

Article 29

Training and technical assistance

1. Each State Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its law enforcement personnel, including prosecutors, investigating magistrates and customs personnel, and other personnel charged with the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention. Such

programmes may include secondments and exchanges of staff. Such programmes shall deal, in particular and to the extent permitted by domestic law, with the following:

- (a) Methods used in the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention;
- (b) Routes and techniques used by persons suspected of involvement in offences covered by this Convention, including in transit States, and appropriate countermeasures;
- (c) Monitoring of the movement of contraband;
- (d) Detection and monitoring of the movements of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities and methods used for the transfer, concealment or disguise of such proceeds, property, equipment or other instrumentalities, as well as methods used in combating moneylaundering and other financial crimes;
- (e) Collection of evidence;
- (f) Control techniques in free trade zones and free ports;
- (g) Modern law enforcement equipment and techniques, including electronic surveillance, controlled deliveries and undercover operations;
- (h) Methods used in combating transnational organized crime committed through the use of computers, telecommunications networks or other forms of modern technology; and
- (i) Methods used in the protection of victims and witnesses.

2. States Parties shall assist one another in planning and implementing research and training programmes designed to share expertise in the areas referred to in paragraph 1 of this article and to that end shall also, when appropriate, use regional and international conferences and seminars to promote cooperation and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of transit States.

3. States Parties shall promote training and technical assistance that will facilitate extradition and mutual legal assistance. Such training and technical assistance may

include language training, secondments and exchanges between personnel in central authorities or agencies with relevant responsibilities.

4. In the case of existing bilateral and multilateral agreements or arrangements, States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize operational and training activities within international and regional organizations and within other relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

Article 30

Other measures: implementation of the Convention through economic development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of organized crime on society in general, in particular on sustainable development.

2. States Parties shall make concrete efforts to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

(a) To enhance their cooperation at various levels with developing countries, with a view to strengthening the capacity of the latter to prevent and combat transnational organized crime;

(b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of developing countries to fight transnational organized crime effectively and to help them implement this Convention successfully;

(c) To provide technical assistance to developing countries and countries with economies in transition to assist them in meeting their needs for the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism. States Parties may also give special consideration, in

accordance with their domestic law and the provisions of this Convention, to contributing to the aforementioned account a percentage of the money or of the corresponding value of proceeds of crime or property confiscated in accordance with the provisions of this Convention;

(d) To encourage and persuade other States and financial institutions as appropriate to join them in efforts in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention.

3. To the extent possible, these measures shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international level.

4. States Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection and control of transnational organized crime.

Article 31

Prevention

1. States Parties shall endeavour to develop and evaluate national projects and to establish and promote best practices and policies aimed at the prevention of transnational organized crime.

2. States Parties shall endeavour, in accordance with fundamental principles of their domestic law, to reduce existing or future opportunities for organized criminal groups to participate in lawful markets with proceeds of crime, through appropriate legislative, administrative or other measures. These measures should focus on:

(a) The strengthening of cooperation between law enforcement agencies or prosecutors and relevant private entities, including industry;

(b) The promotion of the development of standards and procedures designed to safeguard the integrity of public and relevant private entities, as well as codes of conduct for relevant professions, in particular lawyers, notaries public, tax consultants and accountants;

(c) The prevention of the misuse by organized criminal groups of tender procedures conducted by public authorities and of subsidies and licences granted by public authorities for commercial activity; (d) The prevention of the misuse of legal persons by organized criminal groups; such measures could include:

(i) The establishment of public records on legal and natural persons involved in the establishment, management and funding of legal persons;

(ii) The introduction of the possibility of disqualifying by court order or any appropriate means for a reasonable period of time persons convicted of offences covered by this Convention from acting as directors of legal persons incorporated within their jurisdiction;

(iii) The establishment of national records of persons disqualified from acting as directors of legal persons; and

(iv) The exchange of information contained in the records referred to in subparagraphs (d) (i) and (iii) of this paragraph with the competent authorities of other States Parties.

3. States Parties shall endeavour to promote the reintegration into society of persons convicted of offences covered by this Convention.

4. States Parties shall endeavour to evaluate periodically existing relevant legal instruments and administrative practices with a view to detecting their vulnerability to misuse by organized criminal groups.

5. States Parties shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by transnational organized crime. Information

may be disseminated where appropriate through the mass media and shall include measures to promote public participation in preventing and combating such crime.

6. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that can assist other States Parties in developing measures to prevent transnational organized crime.

7. States Parties shall, as appropriate, collaborate with each other and relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. This includes participation in international projects aimed at the prevention of transnational organized crime, for example by alleviating the circumstances that render socially marginalized groups vulnerable to the action of transnational organized crime.

Article 32

Conference of the Parties to the Convention

1. A Conference of the Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of States Parties to combat transnational organized crime and to promote and review the implementation of this Convention.

2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. The Conference of the Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the activities set forth in paragraphs 3 and 4 of this article (including rules concerning payment of expenses incurred in carrying out those activities).

3. The Conference of the Parties shall agree upon mechanisms for achieving the objectives mentioned in paragraph 1 of this article, including:

(a) Facilitating activities by States Parties under articles 29, 30 and 31 of this Convention, including by encouraging the mobilization of voluntary contributions;

(b) Facilitating the exchange of information among States Parties on patterns and trends in transnational organized crime and on successful practices for combating it;

(c) Cooperating with relevant international and regional organizations and non-governmental organizations;

(d) Reviewing periodically the implementation of this Convention;

(e) Making recommendations to improve this Convention and its implementation.

4. For the purpose of paragraphs 3 (d) and (e) of this article, the Conference of the Parties shall acquire the necessary knowledge of the measures taken by States Parties in implementing this Convention and the difficulties encountered by them in doing so through information provided by them and through such supplemental review mechanisms as may be established by the Conference of the Parties.

5. Each State Party shall provide the Conference of the Parties with information on its programmes, plans and practices, as well as legislative and administrative measures to implement this Convention, as required by the Conference of the Parties.

Article 33

Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the Parties to the Convention.

2. The secretariat shall:

(a) Assist the Conference of the Parties in carrying out the activities set forth in article 32 of this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference of the Parties;

(b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the Parties as envisaged in article 32, paragraph 5, of this Convention; and

(c) Ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organizations.

Article 34

Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, involvement of an organized criminal group as described in article 3, paragraph 1, of in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.
2. The offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention shall be established in the domestic law of each State Party independently of the transnational nature or the this Convention, except to the extent that article 5 of this Convention would require the involvement of an organized criminal group.
3. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating transnational organized crime.

Article 35

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation.
2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.
3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 36

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 37

Relation with protocols

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.
2. In order to become a Party to a protocol, a State or a regional economic integration organization must also be a Party to this Convention.
3. A State Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a Party to the protocol in accordance with the provisions thereof.
4. Any protocol to this Convention shall be interpreted together with this Convention, taking into account the purpose of that protocol.

Article 38

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.
2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument.

Article 39

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference of the Parties shall make every effort to

achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 40

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it.

3. Denunciation of this Convention in accordance with paragraph 1 of this article shall entail the denunciation of any protocols thereto.

Article 41

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.
2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

ผนวก ข

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ 1

คำประกาศความมุ่งประสงค์

ความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้คือเพื่อส่งเสริมความร่วมมือที่จะป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อ 2

การใช้ถ้อยคำ

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

(ก) “กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร” หมายถึงกลุ่มที่มีการจัดโครงสร้างประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่ตั้งอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งและที่มีการประสานการดำเนินงานระหว่างกันโดยมีเป้าหมายในการก่ออาชญากรรมร้ายแรงตั้งแต่หนึ่งฐานความผิดขึ้นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(ข) “อาชญากรรมร้ายแรง” หมายถึงการกระทำที่เป็นความผิดซึ่งสามารถลงโทษโดยการทำให้สูญเสียเสรีภาพขั้นสูงสุดเป็นเวลาอย่างน้อย 4 ปี หรือโดยโทษที่รุนแรงกว่า*

(ค) “กลุ่มที่มีการจัดโครงสร้าง” หมายถึงกลุ่มที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นด้วยความบังเอิญเพื่อกระทำความผิดโดยทันที และไม่จำเป็นต้องกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างเป็นทางการ ไม่จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องของสมาชิกภาพ หรือมีโครงสร้างที่พัฒนาแล้ว

(ง) “ทรัพย์สิน” หมายถึงสินทรัพย์ทุกชนิด ไม่ว่าจะมียุปร่างหรือไม่มียุปร่าง เคลื่อนย้ายได้หรือเคลื่อนย้ายไม่ได้ จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ และเอกสารหรือตราสารทางกฎหมายที่เป็นหลักฐานกรรมสิทธิ์หรือผลประโยชน์ในสินทรัพย์เช่นว่า

(จ) “ทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม” หมายถึงทรัพย์สินใดที่เกิดจากหรือได้รับมาไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากการกระทำความผิด

(ฉ) “การอายัด” หรือ “การยึด” หมายถึงการห้ามโอน เปลี่ยนสภาพ จำหน่าย จ่ายโอน หรือเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน เป็นการชั่วคราว หรือหมายถึงการเก็บรักษาหรือควบคุมทรัพย์สินเป็นการชั่วคราวตามคำสั่งที่ออกโดยศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น

(ช) “การริบ” ซึ่งรวมการเสีสิทธิ์ด้วยในบางกรณีที่ใช้บังคับได้ หมายถึงการทำให้สูญเสียทรัพย์สินอย่างถาวรโดยคำสั่งของศาลหรือโดยพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น

(ข) “ความผิดมูลฐาน” หมายถึงความผิดใด ซึ่งเป็นเหตุก่อให้เกิดรายได้ที่อาจกลายเป็นสาระของความผิดตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 ของอนุสัญญา

(ค) “การจัดส่งภายใต้การควบคุม” หมายถึงวิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมายหรือต้องสงสัยผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่อาณาเขตของรัฐหนึ่งขึ้นไป โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อการระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

(ง) “องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาค” หมายถึงองค์การที่ก่อตั้งโดยรัฐอธิปไตยของภูมิภาคหนึ่ง ซึ่งรัฐสมาชิกได้มอบอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ไว้ และองค์การนี้ได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามกระบวนการภายในของประเทศสมาชิกให้ลงนาม สัตยาบัน ยอมรับ รับรองหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ การอ้างอิงถึง “รัฐภาคี” ตามอนุสัญญานี้ ให้หมายถึงองค์การดังกล่าวภายในขอบเขตของอำนาจหน้าที่ขององค์การนั้นด้วย

ข้อ 3

ขอบเขตของการใช้บังคับ

1. เว้นแต่ที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญานี้ ให้อนุสัญญานี้ใช้บังคับในการป้องกัน การสืบสวนสอบสวน และการฟ้องร้องดำเนินคดี ใน

- (1) ความผิดที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญานี้ และ
- (2) ความผิดร้ายแรงตามที่ระบุในข้อ 2 ของอนุสัญญานี้

เมื่อความผิดนั้นมีลักษณะข้ามชาติและเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะ

องค์กร

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 ของข้อนี้ ความผิดมีลักษณะข้ามชาติ หาก

- (1) ความผิดกระทำในรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ
- (2) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่ง แต่มีส่วนที่สำคัญของการเตรียมการ การวางแผน การสั่งการ หรือการควบคุมเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง
- (3) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะ

องค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เป็นความผิดอาญาในรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ หรือ

- (ง) ความผิดกระทำในรัฐหนึ่งแต่มีผลกระทบอย่างสำคัญในอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ 4

การคุ้มครองอธิปไตย

1. ให้รัฐภาคีปฏิบัติตามพันธกรณีของตนตามอนุสัญญานี้ในลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการเรื่องความเสมอภาคทางด้านอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนของรัฐ และหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐอื่น
2. ไม่มีความใดในอนุสัญญานี้ที่ให้สิทธิแก่รัฐภาคีที่จะดำเนินการในอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งในการใช้เขตอำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งสงวนไว้โดยเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นนั้น ตามกฎหมายภายในของรัฐดังกล่าว

ข้อ 5

การกำหนดให้การมีส่วนร่วมในกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรเป็นความผิดอาญา

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่น เท่าที่จำเป็นมาใช้เพื่อกำหนดให้การกระทำต่อไปนี้เป็นความผิดอาญาเมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) กรณีอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอาญาซึ่งแตกต่างจากความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับการพยายามกระทำหรือกระทำการจนสำเร็จในการกระทำที่เป็นความผิดอาญา

(1) การตกลงกับบุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปเพื่อก่ออาชญากรรมร้ายแรง เพื่อความมุ่งประสงค์ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการได้รับผลประโยชน์ทางการเงินหรือทางวัตถุอย่างอื่น และหากกฎหมายภายในกำหนดไว้ การตกลงดังกล่าวต้องประกอบกับการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการกระทำตามที่ได้ตกลงกันโดยหนึ่งในบุคคลที่มีส่วนร่วมให้การตกลงนั้นเป็นผลสืบหน้าไป หรือประกอบกับการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับผู้ก่ออาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(2) โดยรู้ถึงเป้าหมายและการกระทำทั่วไปที่เป็นความผิดอาญาของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร หรือโดยรู้ถึงเจตนาของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่จะก่ออาชญากรรมดังกล่าว การดำเนินการของบุคคลผู้มีส่วนร่วมกระทำการใน

1. การกระทำที่เป็นความผิดอาญาของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
2. การกระทำอื่น ๆ ของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรโดยรู้ว่าการเข้ามีส่วนร่วมของบุคคลนั้นจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการกระทำความผิดอาญาที่กล่าวถึงข้างต้น

(ข) การจัดการ การสั่งการ การสนับสนุน การยุบ การอำนวยความสะดวกหรือการให้คำปรึกษาในการก่ออาชญากรรมร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

2. การรู้ เจตนา เป้าหมาย ความมุ่งประสงค์หรือการตกลงที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ สามารถอนุมานได้จากพฤติการณ์ของข้อเท็จจริงที่เป็นภาวะวิสัย

3. บรรดารัฐภาคีที่กฎหมายภายในของตนกำหนดให้ต้องมีการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรเพื่อความมุ่งประสงค์ของความผิดตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 (ก) (1) ของข้อนี้ ต้องประกันว่ากฎหมายภายในของตนครอบคลุมอาชญากรรมร้ายแรงทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร รัฐภาคีเช่นว่ารวมถึงรัฐภาคีที่กฎหมายภายในของตนกำหนดให้มีการกระทำการให้การตกลงนั้นเป็นผลสืบหน้าไปเพื่อความมุ่งประสงค์ความผิดตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 (ก) (1) ของข้อนี้ได้ ต้องแจ้งเรื่องดังกล่าวต่อเลขาธิการสหประชาชาติในเวลาที่มีการลงนามหรือมอบสัตยาบันสาร หรือสารยอมรับหรือสารให้ความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญา

ข้อ 6

การกำหนดให้การฟอกทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมเป็นความผิดอาญา

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นเท่าที่จำเป็น ตามหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตน เพื่อกำหนดให้การกระทำต่อไปนี้เป็นความผิดทางอาญาเมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) (1) การเปลี่ยนแปลงสภาพหรือโอนทรัพย์สินโดยรู้ว่าทรัพย์สินเช่นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปกปิดหรืออำพรางแหล่งกำเนิดซึ่งผิดกฎหมายของทรัพย์สิน หรือเพื่อช่วยเหลือบุคคลใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานเพื่อหลบเลี่ยงผลตามกฎหมายอันเกิดจากการกระทำของตน

(2) การปกปิดหรืออำพรางลักษณะอันแท้จริง แหล่งที่มา สถานที่ตั้ง การจำหน่ายจ่ายโอน การเคลื่อนย้าย หรือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินหรือสิทธิที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน โดยรู้ว่าทรัพย์สินเช่นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม

(ข) ภายใต้แนวคิดพื้นฐานของระบบกฎหมายของรัฐภาคีนั้น

(1) การได้มา การครอบครอง หรือการใช้ทรัพย์สิน โดยในขณะที่ยังรับทรัพย์สินนั้นรู้ว่าทรัพย์สินเช่นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม

(2) การมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง หรือการสมคบกันกระทำพยายามกระทำและช่วยเหลือ ยุบยง ให้ความสะดวกและให้คำปรึกษาแนะนำในการกระทำความผิดใดที่กำหนดไว้ตามข้อนี้

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการนำไปปฏิบัติหรือใช้บังคับวรรค 1 ของข้อนี้
- (ก) ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพยายามใช้บังคับวรรค 1 ของข้อนี้กับกลุ่มความผิดมูลฐาน โดยกว้างที่สุด
- (ข) ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรวมความผิดร้ายแรงทั้งหมดตามที่ระบุในข้อ 2 ของอนุสัญญาและตามความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญาให้เป็นความผิดมูลฐานด้วย ในกรณีที่กฎหมายของรัฐภาคีกำหนดรายชื่อฐานความผิดของความผิดมูลฐานที่เจาะจง ให้รัฐภาคีเหล่านั้นรวมกลุ่มความผิดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ไว้ในรายชื่อฐานความผิดเช่นว่า
- (ค) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (ข) ให้ความผิดมูลฐานรวมถึงความผิดที่กระทำทั้งในและนอกเขตอำนาจของรัฐภาคีนั้น อย่างไรก็ตาม ความผิดที่กระทำนอกเขตอำนาจของรัฐภาคีจะเป็นความผิดมูลฐานต่อเมื่อการกระทำที่เกี่ยวข้องเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายในของรัฐที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น และจะเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่นำข้อบทนี้ไปปฏิบัติหรือใช้บังคับ หากการกระทำความผิดดังกล่าวเกิดขึ้นในรัฐภาคีนั้น
- (ง) ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐมอบสำเนาตัวบทกฎหมายของตนซึ่งทำให้ข้อนี้มีผลใช้บังคับ รวมทั้งสำเนาของการแก้ไขใดๆของกฎหมายที่เกิดขึ้นในภายหลัง หรือคำอธิบายดังกล่าวแก่เลขาธิการสหประชาชาติ
- (จ) หากหลักกฎหมายภายในชั้นพื้นฐานของรัฐภาคีกำหนดไว้ กฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้นสามารถกำหนดว่าความผิดตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ไม่ใช่บังคับแก่บุคคลผู้กระทำความผิดมูลฐาน
- (ฉ) การรู้ เจตนา หรือความมุ่งประสงค์ ที่กำหนดไว้เป็นองค์ประกอบของความผิดตามที่ระบุในวรรค 1 ของข้อนี้ อาจจะอนุมานได้จากพฤติการณ์ของข้อเท็จจริงที่เป็นภาวะวิสัย

ข้อ 7

มาตรการต่อต้านการฟอกเงิน

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐ
- (ก) กำหนดระบบการควบคุมและกำกับดูแลภายในประเทศอย่างสมบูรณ์สำหรับธนาคาร และสถาบันการเงินที่มีธนาคาร และในกรณีที่เหมาะสมสำหรับหน่วยงานอื่น โดยเฉพาะที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินภายในอำนาจหน้าที่ของตนเอง เพื่อป้องกันและตรวจจับการฟอกเงินทุกรูปแบบ ซึ่งระบบดังกล่าวต้องเน้นข้อกำหนดเรื่องการแสดงตนของลูกค้า การเก็บรักษาบันทึกทางการเงินและการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(ข) ให้ประกันว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ควบคุม บังคับใช้กฎหมาย และพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นซึ่งมีหน้าที่ต่อต้านการฟอกเงิน (และในกรณีที่เหมาะสมตามกฎหมาย ภายในให้รวมถึงเจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการ) มีความสามารถที่จะร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลใน ระดับชาติและระหว่างประเทศภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายภายใน และเพื่อจุดหมายดังกล่าวให้พิจารณาจัดตั้งหน่วยงานชั่วคราวรองทางการเงิน , เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางระดับชาติ สำหรับการรวบรวมการวิเคราะห์ และการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำที่ อาจเป็นการฟอกเงิน ทั้งนี้ โดยไม่กระทบต่อบทบัญญัติข้อ 18 และ ข้อ 27 ของอนุสัญญา

2. ให้รัฐภาคีพิจารณานำมาตรการที่เป็นไปได้มาปฏิบัติเพื่อตรวจจับและเฝ้าดูการเคลื่อนย้ายข้ามเขตแดนของตนซึ่งเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือได้ที่เหมาะสม ภายใต้การป้องกันเพื่อ ประกันการใช้ข้อมูลอย่างเหมาะสม และโดยไม่ขัดขวางในทางใดต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่ ชอบด้วยกฎหมาย มาตรการเช่นนี้อาจรวมถึงข้อกำหนดที่ให้ลูกค้ารายบุคคลและหน่วยงานธุรกิจ รายงานการโอนข้ามเขตแดนซึ่งเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือได้ที่เหมาะสมในปริมาณมาก

3. ในการกำหนดระบบการควบคุมและกำกับดูแลภายในประเทศภายใต้ข้อ กำหนดของข้อนี้ และโดยไม่กระทบต่อข้ออื่นใดของอนุสัญญานี้ ขอให้รัฐภาคีนำการกระทำ ริเริ่มที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการฟอกเงินขององค์การระดับภูมิภาค ระดับระหว่างภูมิภาคและ องค์การพหุภาคีมาใช้เป็นแนวทาง

4. ให้รัฐภาคีพยายามพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาคและระดับทวิภาคีระหว่างเจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการ พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบังคับ ใช้กฎหมายและฝ่ายควบคุมดูแลเรื่องการเงินเพื่อที่จะต่อต้านการฟอกเงิน

ข้อ 8

การกำหนดให้การข้อราษฎรบังหลวงเป็นความผิดอาญา

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นมาใช้ตามความจำเป็น เพื่อกำหนดให้การกระทำดังต่อไปนี้เป็นความผิดอาญา เมื่อกระทำโดยเจตนา

(ก) การสัญญาว่าจะให้ การเสนอให้หรือการให้ผลประโยชน์ไม่พึงได้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงหรือโดยอ้อมสำหรับตัวเจ้าหน้าที่เอง หรือบุคคลอื่นหรือองค์การ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ นั้นกระทำการหรือละเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่

(ข) การเรียกหรือการรับผลประโยชน์ที่ไม่พึงได้รับของตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงหรือโดยอ้อม สำหรับตัวเจ้าหน้าที่เองหรือบุคคลอื่นหรือหน่วยอื่น เพื่อให้เจ้าหน้าที่นั้นกระทำ การหรือละเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่

2. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณารับเอามาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่นเช่นว่าตามความจำเป็นเพื่อกำหนดให้การดำเนินการตามวรรค 1 ของข้อนี้ที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือ ข้าราชการพลเรือนระหว่างประเทศเป็นความผิดอาญา ในทำนองเดียวกันรัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องพิจารณากำหนดให้ความผิดฐานฉ้อราษฎร์บังหลวงในรูปแบบอื่นเป็นความผิดอาญาด้วย
3. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐจรับเอามาตรการเท่าที่จำเป็น เพื่อกำหนดให้การมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดที่กำหนดไว้ในข้อนี้เป็นความผิดอาญาในฐานะเป็นตัวการร่วมด้วย
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 ของข้อนี้ และข้อ 9 ของอนุสัญญาให้ "เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลผู้ให้บริการสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในและตามที่ใช้อยู่ในกฎหมายอาญาของรัฐภาคีซึ่งบุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

ข้อ 9

มาตรการต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง

1. นอกจากมาตรการที่กำหนดไว้ในข้อ 8 ของอนุสัญญานี้ ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการที่มีประสิทธิผลอื่น ๆ เท่าที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระบบกฎหมายของตนเพื่อส่งเสริมความมีศักดิ์ศรี และเพื่อป้องกัน ตรวจจับและลงโทษการฉ้อราษฎร์บังหลวงโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ
2. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการเพื่อป้องกันการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของตนในการป้องกัน การตรวจจับและการลงโทษการฉ้อราษฎร์บังหลวงของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เช่นว่ามีความเป็นอิสระอย่างเพียงพอเพื่อป้องกันการแทรกแซงจากอิทธิพลที่ไม่เหมาะสมในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เหล่านั้น

ข้อ 10

ความรับผิดของนิติบุคคล

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการเท่าที่จำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการทางกฎหมายของตน เพื่อกำหนดความรับผิดของนิติบุคคล สำหรับการมีส่วนร่วมในอาชญากรรมร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และสำหรับความผิดที่บัญญัติไว้โดยสอดคล้องกับข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญานี้
2. ภายใต้บังคับของหลักกฎหมายของรัฐภาคี ความรับผิดของนิติบุคคลอาจเป็นความรับผิดทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางปกครอง
3. ความรับผิดเช่นว่าจะต้องไม่กระทบต่อความรับผิดทางอาญาของบุคคลธรรมดาซึ่งกระทำความผิดดังกล่าว

4. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐประกันเป็นกรณีพิเศษว่า นิติบุคคลซึ่งรับผิดชอบนี้ อยู่ภายใต้บทลงโทษทางอาญาหรือมิใช่ทางอาญา รวมทั้งบทลงโทษทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ ได้สัดส่วนและปราบปรามการกระทำผิดได้

ข้อ 11

การฟ้องร้องดำเนินคดี การพิจารณาพิพากษาคดีและการลงโทษ

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐทำให้การกระทำผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญานี้เป็นความผิดที่ต้องรับการลงโทษโดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความผิดนั้น
2. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพยายามประกันว่า จะใช้อำนาจในการใช้ดุลพินิจทางกฎหมายภายใต้กฎหมายภายในของตนเกี่ยวกับการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อบุคคล สำหรับความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้โดยมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อมาตรการบังคับใช้ทางกฎหมายในความผิดเหล่านั้นและโดยคำนึงถึงความจำเป็นที่จะป้องปรามการกระทำผิดเช่นว่า
3. ในกรณีเป็นความผิดที่กำหนดตามข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญานี้ ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการที่เหมาะสมโดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในของตนและโดยคำนึงถึงสิทธิของจำเลย เพื่อพยายามที่จะประกันว่า เงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามคำสั่งให้ปล่อยตัวระหว่างการพิจารณาคดีหรืออุทธรณ์ฎีกาได้คำนึงถึงความจำเป็นที่จะประกันการปรากฏตัวของจำเลยในกระบวนการพิจารณาความอาญาในภายหลัง
4. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐประกันว่า ศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ เมื่อพิจารณาถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมาของการปล่อยตัวก่อนกำหนดหรือการปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขของบุคคลที่ต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดในความผิดเช่นว่า
5. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดอายุความสำหรับความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ให้มากตามกฎหมายภายในของตนตามความเหมาะสม เพื่อเริ่มกระบวนการพิจารณาคดี และให้กำหนดระยะเวลาของอายุความให้เพิ่มมากขึ้น หากผู้ต้องหาหลบหนีกระบวนการยุติธรรม
6. ไม่มีควมใดในอนุสัญญานี้จะกระทบต่อหลักการที่ว่าลักษณะของความผิดที่กำหนดไว้ตามอนุสัญญานี้ และลักษณะของข้อต่อสู้ทางกฎหมายหรือหลักการอื่นทางกฎหมายที่ควบคุมความถูกต้องตามกฎหมายของพฤติกรรมที่ใช้บังคับจะต้องคงไว้ตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี และหลักการที่ว่าจะต้องฟ้องร้องดำเนินคดีและลงโทษในความผิดเช่นว่าได้ตามกฎหมายนั้น

ข้อ 12

การจับและการยึดทรัพย์

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการเช่นว่ามาใช้ตามความจำเป็นภายในขอบเขตที่มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ตามระบบกฎหมายภายในของตนเพื่อให้สามารถริบ
  - (ก) ทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมที่ได้รับมาจากความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาฉบับนี้หรือทรัพย์สินที่มีมูลค่าเทียบได้กับทรัพย์สินเช่นว่า
  - (ข) ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือเพื่อจะใช้ในความผิดทั้งหลายที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาฉบับนี้
2. ให้รัฐภาคีทั้งปวงรับเอามาตรการเช่นว่ามาใช้ตามความจำเป็นเพื่อให้สามารถทำการพิสูจน์รูปพรรณ สืบหาแหล่งที่มา อาศัยหรือยึดสิ่งของใด ๆ ที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ได้เพื่อความมุ่งประสงค์ของการริบในที่สุด
3. หากทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมถูกเปลี่ยนรูปหรือแปรสภาพบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นทรัพย์สินอื่น ให้ทรัพย์สินเช่นว่าอยู่ในความรับผิดชอบตามมาตรการที่อ้างถึงในข้อนี้แทนทรัพย์สินนั้น
4. หากทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมถูกนำไปปะปนกับทรัพย์สินที่ได้รับมาจากแหล่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ทรัพย์สินเช่นว่าอยู่ในความรับผิดชอบที่จะต้องถูกริบไม่เกินมูลค่าที่ประเมินจากทรัพย์สินซึ่งนำไปปะปนโดยไม่กระทบต่ออำนาจใดที่เกี่ยวกับการอาศัยหรือการยึดทรัพย์สิน
5. เงินได้หรือผลประโยชน์อื่นที่ได้รับมาจากทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ซึ่งเปลี่ยนรูปหรือเปลี่ยนสภาพมาจากทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม หรือจากการที่ทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมถูกนำไปปะปน ให้อยู่ในความรับผิดชอบในลักษณะและขอบเขตเดียวกันกับที่ใช้กับทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมตามมาตรการทั้งหมดที่อ้างถึงในข้อนี้ด้วย
6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้และข้อ 13 ของอนุสัญญาฉบับนี้ ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐมอบอำนาจให้ศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น สั่งให้มีการจับกุมบันทึกหลักฐานทางธนาคาร ทางการเงิน หรือการค้า หรือสั่งให้ยึดบันทึกเหล่านั้น รัฐภาคีทั้งหลายต้องไม่ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของวรรคนี้โดยอ้างเหตุเรื่องความลับทางธนาคาร
7. รัฐภาคีทั้งหลายอาจพิจารณาความเป็นไปได้ของการกำหนดให้ผู้กระทำความผิดแสดงแหล่งกำเนิดโดยชอบด้วยกฎหมายของทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมที่ถูกกล่าวหา หรือทรัพย์สินอื่นซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบที่จะถูกริบ ภายในขอบเขตที่ว่ากำหนดเช่นนั้นสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายภายในของตน และสอดคล้องกับลักษณะของการดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลหรือทางอื่น

8. ห้ามมิให้ตีความบทบัญญัติของข้อนี้ในทางที่กระทบต่อสิทธิต่าง ๆ ของบุคคลที่สามซึ่งกระทำการโดยสุจริต
9. ไม่มีความใดในข้อนี้กระทบต่อหลักการที่ว่ามาตรการทั้งหลายซึ่งข้อนี้อ้างถึงจะได้รับการนิยามและนำไปปฏิบัติโดยสอดคล้องและอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของกฎหมายภายในของรัฐภาคี

ข้อ 13

ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการริบทรัพย์

1. ภายในขอบเขตที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ตามระบบกฎหมายภายในของตน ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจากอีกรัฐภาคีหนึ่งที่มีเขตอำนาจเหนือความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาี้เพื่อการริบทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการกระทำความผิดที่อ้างถึงในข้อ 12 วรรค 1 ของอนุสัญญาี้ซึ่งอยู่ในอาณาเขตของตน
  - (ก) ยื่นคำร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยมีความมุ่งประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งคำสั่งริบทรัพย์ และหากมีคำสั่งเช่นว่าให้ดำเนินการเพื่อให้เกิดผลตามนั้น หรือ
  - (ข) ยื่นคำสั่งเพื่อการริบทรัพย์ที่ออกโดยศาลในอาณาเขตของรัฐภาคีผู้ร้องขอตามข้อ 12 วรรค 1 ของอนุสัญญาี้ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการให้เกิดผลตามขอบเขตที่ได้รับการร้องขอเท่าที่ เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการกระทำความผิดที่อ้างถึงในข้อ 12 วรรค 1 ซึ่งอยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ
2. หลังจากอีกรัฐภาคีหนึ่งที่มีเขตอำนาจเหนือความผิดครอบคลุมโดยอนุสัญญาี้ได้มีคำร้องขอให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอดำเนินมาตรการ เพื่อพิสูจน์รูปพรรณ สืบหาแหล่งที่มา และอายัดหรือยึดทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการกระทำความผิด ที่อ้างถึงในข้อ 12 อนุวรรค 1 ของอนุสัญญาี้ เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้มีการริบทรัพย์สินในภายหลัง โดยคำสั่งของรัฐภาคีผู้ร้องขอหรือตามคำร้องขอภายในได้วรรค 1 ของข้อนี้โดยรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ
3. ให้นำบทบัญญัติข้อ 18 ของอนุสัญญาี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม นอกเหนือจากข้อสนเทศที่ระบุไว้ในข้อ 18 วรรค 15 แล้ว ให้คำร้องขอตามข้อนี้ประกอบด้วย
  - (ก) กรณีคำร้องขอตามวรรค 1 (ก) ของข้อนี้ คำอธิบายลักษณะของทรัพย์สินที่จะถูกริบและเอกสารแสดงข้อเท็จจริงที่รัฐภาคีผู้ร้องขอเชื่อถือ ซึ่งเพียงพอที่จะทำให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอสามารถขอให้คำสั่งตามกฎหมายภายในของตนได้

(ข) กรณีคำร้องขอตามวรรค 1 (ข) ของข้อนี้ สำเนาที่รับฟังได้ตามกฎหมายของคำสั่งรับทรัพย์ซึ่งเป็นหลักฐานของคำร้องขอที่ออกโดยรัฐภาคีที่ร้องขอ เอกสารแสดงข้อเท็จจริงและข้อสนเทศเกี่ยวกับขอบเขตของงานที่จะให้ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

(ค) กรณีคำร้องขอตามวรรค 2 ของข้อนี้ เอกสารแสดงข้อเท็จจริงตามที่รัฐภาคีที่ร้องขอเชื่อถือและคำอธิบายการดำเนินการที่ร้องขอ

4. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอวินิจฉัยหรือดำเนินการตามวรรค 1 และ วรรค 2 ของข้อนี้ โดยสอดคล้องและภายใต้บังคับบทบัญญัติของกฎหมายภายในและวิधिพิจารณาความของตน หรือสนธิสัญญา ความตกลง หรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีซึ่งตนอาจมีพันธกรณีเกี่ยวข้องกับรัฐภาคีที่ร้องขอ

5. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐจัดส่งสำเนาตัวบทกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน ซึ่งทำให้ข้อนี้ มีผลบังคับรวมทั้งสำเนาของการแก้ไขใด ๆ ของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกิดขึ้นในภายหลัง หรือคำอธิบายแก้ไขดังกล่าวแก่เลขาธิการสหประชาชาติ

6. หากรัฐภาคีเลือกที่จะดำเนินการมาตรการที่อ้างถึงในวรรค 1 และ วรรค 2 ของข้อนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องมิสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องบังคับอยู่ ให้รัฐภาคีนั้นถือว่าอนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานที่จำเป็นและเพียงพอของสนธิสัญญา

7. รัฐภาคีอาจปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือตามข้อนี้ หากความผิดซึ่งคำร้องขอเกี่ยวข้องกับไม่ใช่ความผิดที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้

8. ห้ามมิให้ตีความบทบัญญัติของข้อนี้ในทางที่กระทบต่อสิทธิของบุคคลที่สามซึ่งกระทำการโดยสุจริต

9. ให้รัฐภาคีพิจารณาจัดทำสนธิสัญญา ความตกลง หรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี เพื่อเพิ่มพูน ประสิทธิภาพผลของความร่วมมือระหว่างประเทศที่ดำเนินการตามข้อนี้

ข้อ 14

การจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่รับไว้

1. ให้รัฐภาคีจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมที่รัฐภาคีนั้นได้รับไว้ หรือทรัพย์สินที่รัฐภาคีนั้นได้รับไว้ตามข้อ 12 หรือข้อ 13 วรรค 1 ของอนุสัญญานี้ ตามกฎหมายภายในและกระบวนวิधिปฏิบัติทางปกครองของตน

2. เมื่อดำเนินการตามคำร้องขอของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งตามข้อ 13 ของอนุสัญญานี้ ให้รัฐภาคีให้ความสำคัญแก่การพิจารณาคืนทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมที่ได้รับไว้ หรือทรัพย์สินที่รับไว้แก่รัฐภาคีผู้ร้องขอเพื่อให้รัฐผู้ร้องขอสามารถชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายจากอาชญากรรม หรือคืนทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม หรือทรัพย์สินเช่นว่าแก่เจ้าของโดยชอบธรรม ตามขอบเขตที่กฎหมายภายในอนุญาต และหากได้รับการร้องขอ

3. เมื่อดำเนินการตามคำร้องขอโดยรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งตามข้อ 12 และ ข้อ 13 ของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีอาจให้การพิจารณาเป็นพิเศษแก่การจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงในเรื่อง

(ก) การจ่ายเงินสมทบทั้งหมดหรือบางส่วน ที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม หรือทรัพย์สินเช่นว่า หรือทุนที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม หรือทรัพย์สินเช่นว่า เข้าบัญชีที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ 30 วรรค 2 (ค) ของอนุสัญญา และให้แก่หน่วยงานระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษในการต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ข) การแบ่งทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมหรือทรัพย์สินเช่นว่า หรือทุนที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมหรือทรัพย์สินเช่นว่ากับรัฐภาคีอื่น เป็นปกติกรณีหรือรายการนี้ โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในหรือกระบวนการทางปกครอง

ข้อ 15

เขตอำนาจ

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นที่จะทำให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 23 ของอนุสัญญาเมื่อ

(ก) ความผิดนั้นได้กระทำในอาณาเขตของรัฐภาคีนั้น หรือ

(ข) ความผิดนั้นได้กระทำบนเรือที่ชักธงของรัฐภาคีนั้น หรือบนอากาศยานที่ได้รับการจดทะเบียนตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้น ในขณะที่มีการกระทำความผิดดังกล่าว

2. ภายใต้ข้อ 4 ของอนุสัญญา รัฐภาคีรัฐใดรัฐหนึ่งอาจกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดใด เมื่อ

(ก) ความผิดนั้นกระทำต่อคนชาติของรัฐภาคีนั้น

(ข) ความผิดนั้นกระทำโดยคนชาติของรัฐภาคีนั้นหรือโดยบุคคลไร้สัญชาติซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติในอาณาเขตของตน หรือ

(ค) เมื่อความผิดนั้นเป็น

(1) หนึ่งในบรรดาความผิดที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 5 วรรค 1 ของอนุสัญญาและ เป็นความผิดที่กระทำนอกอาณาเขตของตน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการก่อ อาชญากรรมร้ายแรงภายในอาณาเขตของตน

(2) หนึ่งในบรรดาความผิดที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 6 วรรค 1 (ข) (2) ของอนุสัญญา นี้ และเป็นความผิดที่กระทำนอกอาณาเขตของตน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการกระทำความผิดที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 6 วรรค 1 (ก) (1) หรือ (2) หรือ (ข) (1) ของอนุสัญญาในอาณาเขตของตน

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 16 วรรค 10 ของอนุสัญญาฯ ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นที่จะทำให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดตามที่อนุสัญญาฯ ครอบคลุมถึง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตัวอยู่ในอาณาเขตของตน และรัฐภาคีนั้นมิได้ส่งบุคคลเช่นว่าเป็นผู้ร้ายข้ามแดนด้วยเหตุผลเพียงว่าผู้นั้นเป็นคนชาติของตน
4. รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจรับเอามาตรการตามที่อาจจำเป็นด้วยที่จะทำให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดตามที่อนุสัญญาฯ ครอบคลุมถึง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตัวอยู่ในอาณาเขตของตน และรัฐภาคีนั้นมิได้ส่งผู้นั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดน
5. หากรัฐภาคีที่ใช้เขตอำนาจของตนตามที่กำหนด ในวรรค 1 หรือวรรค 2 ของข้อนี้ได้รับแจ้ง หรือทราบในทางอื่นว่ารัฐภาคีอื่นตั้งแต่หนึ่งรัฐขึ้นไปกำลังทำการสืบสวนสอบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดีหรือดำเนินการต่าง ๆ ทางศาลในการกระทำเดียวกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีเหล่านั้นหารือกันตามความเหมาะสมเพื่อมุ่งให้เกิดการประสานการดำเนินงานร่วมกัน
6. โดยไม่กระทบต่อบรรทัดฐานของกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป อนุสัญญาฯ นี้ไม่กีดกันการใช้เขตอำนาจทางอาญาที่รัฐภาคีบัญญัติไว้ตามกฎหมายภายในของตน

ข้อ 16

การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

1. ให้นำบทบัญญัติของข้อนี้มาใช้บังคับกับความผิดที่อนุสัญญาฯ ครอบคลุมถึงหรือกรณีความผิดที่กำหนดในข้อ 3 วรรค 1 (ก) หรือ (ข) เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและผู้ซึ่งถูกร้องขอให้ส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนอยู่ภายในอาณาเขตของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ ทั้งนี้ความผิดที่จะขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องสามารถลงโทษได้ ตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ร้องขอและรัฐที่ได้รับการร้องขอ
2. หากคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนรวมถึงอาชญากรรมร้ายแรงซึ่งแยกจากกันได้หลายความผิดซึ่งบางความผิดข้อนี้ไม่ครอบคลุมถึง รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจนำข้อนี้มาใช้บังคับกับความผิดที่ไม่ครอบคลุมถึงนี้ด้วย
3. ให้ถือว่าแต่ละความผิดซึ่งข้อนี้ใช้บังคับรวมอยู่ในความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนใด ที่มีอยู่ระหว่างรัฐภาคี ให้รัฐภาคีดำเนินการรวมเอาความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนทุกฉบับที่จะจัดทำขึ้นระหว่างกัน
4. หากรัฐภาคีใดซึ่งจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ก็ต่อเมื่อมีสนธิสัญญาได้รับการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันอยู่ รัฐภาคีนั้นอาจพิจารณาให้อนุสัญญาฯ นี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องความผิดใดซึ่งข้อนี้ใช้บังคับอยู่

5. ให้รัฐภาคีซึ่งจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ก็ต่อเมื่อมีสนธิสัญญา
  - (ก) แจ่งต่อเลขาราชการสหประชาชาติว่าตนจะถือเอาอนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับรัฐภาคีอื่นของอนุสัญญานี้หรือไม่ในเวลาที่มีการมอบสัตยาบันสาร สารแสดงการยอมรับ สารแสดงความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญานี้ และ
    - (ข) พยายามตามความเหมาะสมเพื่อทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับรัฐภาคีอื่นของอนุสัญญานี้เพื่อที่จะปฏิบัติตามข้อนี้ หากรัฐภาคีไม่ถือเอาอนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับความร่วมมือในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
6. ให้รัฐภาคีซึ่งมิได้กำหนดว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ก็ต่อเมื่อมีสนธิสัญญาถือว่าความผิดซึ่งข้อนี้ใช้บังคับอยู่เป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ระหว่างรัฐภาคีด้วยกัน
7. ให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่บัญญัติไว้โดยกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขอหรือโดยสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ใช้บังคับ รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับโทษขั้นต่ำสำหรับความผิดที่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเหตุผลที่รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขออาจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
8. ภายใต้กฎหมายภายใน ให้รัฐภาคีพยายามดำเนินขั้นตอนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เร็วขึ้นและพยายามลดความยุ่งยากของข้อกำหนดเกี่ยวกับพยานหลักฐานอันเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องความผิดใดที่ข้อนี้นำมาใช้บังคับ
9. หากพิสูจน์ได้เป็นที่พึงพอใจว่ามีสถานการณ์จำเป็นและเร่งด่วนและเมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐภาคีอื่น รัฐภาคีที่ได้รับคำร้องขออาจควบคุมบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งต้องการตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนและปรากฏตัวในอาณาเขตของรัฐภาคีนั้น หรืออาจดำเนินมาตรการอื่นที่เหมาะสม เพื่อให้มีการปรากฏตัวของบุคคลนั้น ในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายภายในและสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนของตน
10. หากรัฐภาคีซึ่งพบตัวผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอยู่ในอาณาเขตของตน ไม่ส่งตัวบุคคลนั้นเป็น ผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดที่ข้อนี้ใช้บังคับโดยเหตุเพียงประการเดียวว่าบุคคลนั้นเป็น คนชาติของตน ให้รัฐภาคีนั้นมีพันธกรณีที่จะเสนอคดีดังกล่าวไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีโดยไม่ชักช้าเกินควรหากมีการร้องขอจากรัฐภาคีที่ขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะต้องวินิจฉัยและดำเนินการต่าง ๆ ในลักษณะเช่นเดียวกับคดีความผิดที่มีสภาพความร้ายแรงอื่นใดตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้น ให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องร่วมมือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในด้านกระบวนการพิจารณาคดีและพยานหลักฐาน เพื่อประกันประสิทธิภาพของการฟ้องร้องดำเนินคดีดังกล่าว

11. ในกรณีที่กฎหมายภายในให้รัฐภาคีส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือส่งตัวคนชาติของตนได้ภายใต้เงื่อนไขเฉพาะว่าบุคคลนั้นจะถูกส่งตัวกลับมายังรัฐภาคีเพื่อรับโทษที่กำหนดโดยผลของการพิจารณาคดีหรือกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งได้มีการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือส่งตัวบุคคลนั้น และรัฐภาคีนั้นกับรัฐภาคีที่ร้องขอให้ส่งตัวบุคคลเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเห็นชอบกับทางเลือกนี้และข้อกำหนดอื่นที่ทั้งสองฝ่ายอาจเห็นว่าเหมาะสม ให้ถือว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือการส่งตัวโดยมีเงื่อนไขดังกล่าวเพียงพอที่จะเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีตามที่ระบุไว้ในวรรค 10 ของข้อนี้
12. หากการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อไปบังคับโทษตามคำพิพากษาได้รับการปฏิเสธเนื่องจากบุคคล ที่ได้รับการร้องขอนั้นเป็นคนชาติของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาบังคับโทษซึ่งได้กำหนดตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ร้องขอ หรือพิจารณابังคับโทษส่วนที่เหลือเมื่อมีการยื่นคำขอจากรัฐผู้ร้องขอ และหากกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออนุญาตและโดยสอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมายเช่นว่า
13. ผู้ใดซึ่งถูกดำเนินการอันเกี่ยวข้องกับความผิดใดที่ข้อนี้ใช้บังคับ ต้องได้รับประกันการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมในทุกขั้นตอนของการดำเนินการ รวมทั้งการบริโภคสิทธิและการรับประกันทั้งปวงตามที่กำหนดไว้โดยกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ผู้นั้นปรากฏตัวอยู่
14. ไม่มีความใดในอนุสัญญาี้ที่จะทำให้เกิดความได้ว่าเป็นการกำหนดพันธกรณีที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดน หากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่า คำร้องขอได้ทำขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการฟ้องร้องดำเนินคดีหรือการลงโทษบุคคลด้วยเหตุแห่งเพศ เชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ แหล่งกำเนิดของชาติพันธุ์ หรือความคิดเห็นทางการเมืองของบุคคลนั้น หรือการปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถานะของผู้นั้นด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังที่ได้กล่าวข้างต้น
15. รัฐภาคีไม่อาจปฏิเสธคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนด้วยเหตุผลเพียงประการเดียวว่าความผิดนั้นได้รับการพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องการเงินการคลังด้วย
16. ก่อนการปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ในกรณีที่เหมาะสมให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอหารือกับรัฐภาคีที่ร้องขอเพื่อให้รัฐภาคีที่ร้องขอมีโอกาสเพียงพอที่จะเสนอความคิดเห็นของตนและจัดหาข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาของตน
17. ให้รัฐภาคีพยายามจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อดำเนินการ หรือเพิ่มพูนประสิทธิผลในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ 17

การโอนตัวนักโทษ

รัฐภาคีอาจพิจารณาเข้าร่วมความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีว่าด้วยการโอนตัวบุคคลที่ถูกพิพากษาจำคุกหรือถูกทำให้ปราศจากเสรีภาพในรูปแบบอื่น สำหรับความผิดที่

อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงไปยังอาณาเขตของตนเพื่อที่บุคคลเหล่านั้นอาจรับโทษให้ครบ ณ อาณาเขตของตน

ข้อ 18

ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน

1. ให้รัฐภาคีจัดให้มีมาตรการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันให้ครอบคลุมที่สุดในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีและกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลที่เกี่ยวข้องกับความผิดซึ่งอนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3 และให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเป็นการต่างตอบแทน ในกรณีที่ รัฐภาคีที่ร้องขอมีเหตุอันควรสงสัยว่าความผิดที่อ้างถึงในข้อ 3 วรรค 1(ก) หรือ (ข) มีลักษณะข้ามชาติ รวมทั้งผู้เสียหาย พยาน รายได้ สิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานของการกระทำความผิดเช่นว่าอยู่ในรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ และความผิดนั้นเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
2. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอจัดให้มีการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในขอบเขตที่ครอบคลุมที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ตามกฎหมาย สนธิสัญญา ความตกลง และข้อตกลงที่เกี่ยวข้องของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอในเรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี และกระบวนการต่าง ๆ ทางศาล ที่เกี่ยวข้องกับความผิดอาญาซึ่งนิติบุคคลอาจต้องรับผิดชอบตามข้อ 10 ของอนุสัญญาในรัฐภาคีที่ร้องขอ
3. การร้องขอให้มีความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันซึ่งจะมีตามข้อนี้ อาจมีขึ้นได้เพื่อความมุ่งประสงค์ใด ๆ ดังต่อไปนี้
  - (ก) การรวบรวมพยานหลักฐานหรือการสอบปากคำบุคคล
  - (ข) การส่งเอกสารของศาล
  - (ค) การค้นและยึด และการอายัด
  - (ง) การตรวจวัตถุและสถานที่
  - (จ) การให้ข้อสนเทศ สิ่งที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานได้และการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ
  - (ฉ) การให้เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบันทึกหลักฐานของรัฐบาล บันทึกหลักฐานทางธนาคาร บันทึกหลักฐานทางการเงิน บันทึกหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับบริษัทหรือธุรกิจ ทั้งที่เป็นต้นฉบับหรือสำเนาที่ได้รับรองแล้ว
  - (ช) การพิสูจน์รูปพรรณหรือการสืบหาแหล่งที่มาของทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน สิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิด หรือสิ่งอื่น เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้เป็นพยานหลักฐาน

(ข) การอำนวยความสะดวกในการปรากฏตัวโดยสมัครใจของบุคคลในรัฐภาคีที่ร้องขอ

(ค) การให้ความช่วยเหลืออื่นใดที่ไม่ขัดกับกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

4. โดยไม่กระทบต่อกฎหมายภายใน พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีหนึ่ง อาจส่งข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางอาญาให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในอีกรัฐภาคีหนึ่ง โดยไม่ต้องมีคำร้องขอก่อน ในกรณีที่รัฐภาคีผู้ส่งเชื่อว่าข้อสนเทศเหล่านั้นสามารถช่วยเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการหรือการสรุปการสอบสวนและกระบวนการต่าง ๆ ทางอาญาได้สำเร็จ หรือสามารถส่งผลให้มีคำร้องขอที่จัดทำโดยรัฐภาคีผู้รับข้อสนเทศตามอนุสัญญา

5. การส่งข้อสนเทศตามวรรค 4 ของข้อนี้ จะไม่กระทบต่อการสอบสวนและกระบวนการต่าง ๆ ทางอาญาในรัฐของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อสนเทศ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรับข้อสนเทศปฏิบัติตามคำร้อง ขอให้ข้อสนเทศดังกล่าวเป็นความลับ แม้ว่าเป็นการชั่วคราว หรือตามข้อจำกัดในการใช้ข้อสนเทศนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ห้ามรัฐภาคีผู้รับข้อสนเทศในการเปิดเผยในการดำเนินคดีซึ่งข้อสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อจำเลย ในกรณี ดังกล่าวให้รัฐภาคีผู้รับข้อสนเทศแจ้งรัฐภาคีผู้ส่งก่อนการเปิดเผย และหากได้รับการร้องขอให้หารือกับรัฐภาคีผู้ส่ง หากในกรณีพิเศษซึ่งการแจ้งล่วงหน้าไม่อาจกระทำได้ ให้รัฐภาคีผู้รับแจ้งรัฐภาคีผู้ส่งถึงการเปิดเผยนั้นโดยไม่ชักช้า

6. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่กระทบต่อพันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาอื่นใด ทั้งในลักษณะทวิภาคีหรือ พหุภาคีที่กำหนดให้มีหรือจะกำหนดให้มีการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน ไม่ว่าทั้งหมดหรือในบางส่วน

7. ให้นับวรรค 9 ถึง วรรค 29 ของข้อนี้มาใช้บังคับกับการร้องขอซึ่งได้กระทำตามข้อนี้ หากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องมิได้ผูกพันกันโดยสนธิสัญญาเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน แต่หากรัฐภาคีเหล่านี้ผูกพันกันโดยสนธิสัญญาดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวของสนธิสัญญานั้นมาใช้บังคับ เว้นแต่รัฐภาคีตกลงกันที่จะนำวรรค 9 ถึง วรรค 29 ของข้อนี้มาใช้บังคับแทน ทั้งนี้ จะส่งเสริมอย่างแข็งขันให้รัฐภาคีนำวรรคต่างๆ เหล่านี้ มาใช้บังคับหากจะเอื้ออำนวยให้มีการให้ความร่วมมือ

8. รัฐภาคีต้องไม่ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันตามข้อนี้โดยอ้างว่าเป็นการรักษาความลับทางธนาคาร

9. รัฐภาคีอาจปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันตามข้อนี้ด้วยเหตุที่การกระทำความผิดดังกล่าวไม่เป็นความผิดทางอาญาของทั้งสองประเทศ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เห็นสมควรรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจให้ความช่วยเหลือภายในขอบเขตซึ่งตัดสินตามดุลพินิจ

ของรัฐบาลคินันโดยไม่ต้องคำนึงว่าการกระทำความผิดเป็นความผิดตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ได้รับการร้องขอหรือไม่

10. ผู้ถูกคุมขังอยู่หรือกำลังรับโทษตามคำพิพากษาในดินแดนของรัฐบาลคินันซึ่งรัฐบาลอีก รัฐหนึ่งได้ร้องขอให้ปรากฏตัวในรัฐนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการชี้ตัว การให้การหรือให้ความช่วยเหลือในการได้มาซึ่งพยานหลักฐานสำหรับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือ กระบวนการต่าง ๆ ทางศาลที่เกี่ยวกับความผิดที่อนุสัญญาี้ครอบคลุมถึง อาจถูกโอนตัวไปได้ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) บุคคลนั้นได้ให้ความยินยอมโดยรู้ข้อเท็จจริงและโดยสมัครใจ

(ข) พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลคินันทั้งสองฝ่ายตกลงกัน ภายใต้เงื่อนไขตามที่รัฐ

ภาคีเหล่านั้นอาจเห็นสมควร

11. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 10 ของข้อนี้

(ก) ให้รัฐบาลคินันซึ่งบุคคลนั้นถูกโอนตัวไปมีอำนาจและพันธกรณีที่จะต้องควบคุมตัวบุคคลที่ถูกโอนตัวมา เว้นแต่ได้รับการร้องขอหรือได้รับมอบอำนาจเป็นอย่างอื่นจากรัฐภาคีซึ่งโอนตัวบุคคลนั้นมา

(ข) ให้รัฐบาลคินันซึ่งรับโอนตัวบุคคลดังกล่าวปฏิบัติตามพันธกรณีของตนโดยไม่ชักช้าเพื่อส่งตัวบุคคลนั้นคืนไปให้อยู่ในการควบคุมตัวของรัฐบาลคินันซึ่งโอนตัวบุคคลนั้นมาตามที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้วหรือตามที่ตกลงกันเป็นอย่างอื่นโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลคินันทั้งสอง เว้นแต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลคินันทั้งสองฝ่าย

(ค) ห้ามมิให้รัฐบาลคินันซึ่งรับโอนตัวบุคคลนั้นกำหนดให้รัฐบาลคินันที่โอนตัวบุคคลนั้นมาต้องเริ่มกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อการส่งคืนตัวบุคคลนั้น

(ง) ให้ผู้ได้รับการโอนตัวต้องได้รับการนับเวลารับโทษตามคำพิพากษาในรัฐที่โอนตัวบุคคลนั้นไปสำหรับระยะเวลาที่จะถูกควบคุมตัวต่อในรัฐภาคีซึ่งรับโอนตัวบุคคลนั้นมา

12. เว้นแต่รัฐบาลคินันซึ่งจะโอนตัวบุคคลดังกล่าวไปตามวรรค 10 และ 11 จะตกลงด้วย บุคคลนั้นไม่ว่าจะถือสัญชาติใด ต้องไม่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี คุมขัง ลงโทษ หรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลอื่นใด ในอาณาเขตของรัฐซึ่งรับตัวบุคคลนั้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำ การงดเว้นกระทำการหรือคำพิพากษาลงโทษที่มีก่อนการเดินทางออกจากอาณาเขตของรัฐที่ส่งตัวบุคคลนั้น

13. ให้รัฐบาลคินันแต่ละรัฐกำหนดหน่วยงานกลางซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ที่จะรับคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน และที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอเหล่านั้นหรือส่งคำร้องขอเหล่านั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการ หากรัฐบาลคินันมีอาณาเขตหรือเขตการปกครองพิเศษที่มีระบบของการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันแยกต่างหาก รัฐบาลคินันอาจกำหนดให้มีหน่วยงานกลางต่างหากโดยให้มีหน้าที่เช่นเดียวกันกับดังกล่าวข้างต้นสำหรับ

ดินแดนหรือเขตการปกครองนั้น ให้หน่วยงานกลางประกันการดำเนินการหรือการจัดส่งคำร้องขอที่ได้รับอย่างรวดเร็วและเหมาะสม ในกรณีที่หน่วยงานกลางส่งคำร้องขอไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการ ให้หน่วยงานกลางเร่งรัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้องขออย่างรวดเร็วและเหมาะสม ให้เลขาธิการสหประชาชาติได้รับแจ้งเกี่ยวกับหน่วยงานกลางที่กำหนดขึ้นเพื่อการนี้ เมื่อรัฐภาคีแต่ละรัฐมอบสัตยาบันสาร สารแสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญาฯ ให้ส่งคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน และการสื่อสาร ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอนั้น ไปยังหน่วยงานกลางที่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องกำหนด ข้อกำหนดนี้ไม่กระทบต่อสิทธิของรัฐภาคีใดในการกำหนดให้คำร้องขอและการสื่อสารเช่นว่าต้องส่งมาถึงตนผ่านช่องทางทางทูต และในกรณีเร่งด่วนและเมื่อรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเห็นพ้อง ถ้าเป็นไปได้ โดยผ่านช่องทางขององค์การตำรวจสากล

14. ให้คำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร หรือในกรณีที่เป็นไปได้ โดยวิธีการอื่นใดที่จะสามารถบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรได้ในภาษาที่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอยอมรับ ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐภาคีนั้นสามารถรับรองความถูกต้องแท้จริงได้ ให้แจ้งเลขาธิการสหประชาชาติทราบถึงภาษาใดภาษาหนึ่งหรือหลายภาษาซึ่งรัฐภาคีแต่ละรัฐให้การยอมรับเมื่อรัฐภาคีนั้นมอบสัตยาบันสาร สารแสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารของอนุสัญญาฯ ในกรณีเร่งด่วนและเมื่อรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเห็นพ้อง การร้องขออาจกระทำได้ด้วยวาจา แต่ให้ยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรในภายหลัง

15. ให้คำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันประกอบด้วย

(ก) การระบุหน่วยงานที่ทำคำร้องขอ

(ข) สารสำคัญและลักษณะของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี

หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลซึ่งเกี่ยวข้องกับคำร้องขอ รวมทั้งชื่อและหน้าที่ของหน่วยงานที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาล

(ค) คำสรุปข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่กรณีเป็นคำร้องขอโดยมีความมุ่งประสงค์เพื่อการจัดส่งเอกสารประกอบการดำเนินคดีทางศาล

(ง) คำอธิบายลักษณะของความช่วยเหลือที่ร้องขอและรายละเอียดของกระบวนการเฉพาะ ซึ่งรัฐภาคีที่ร้องขอปรารถนาให้ได้รับการปฏิบัติตาม

(จ) รูปพรรณสัณฐาน สถานที่อยู่และสัญชาติของบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีที่เป็นไปได้ และ

(ฉ) ความมุ่งประสงค์ที่ขอพยานหลักฐาน ข้อเสนอแนะ หรือขอให้มีการดำเนินการ

16. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจขอข้อสนเทศเพิ่มเติมเมื่อข้อสนเทศเพิ่มเติมนั้นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามคำร้องขอตามกฎหมายภายในของตน หรือเมื่อข้อสนเทศเพิ่มเติมนั้นสามารถเอื้ออำนวยให้มีการปฏิบัติดังกล่าว
17. การปฏิบัติตามคำร้องขอจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอและเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ และหากเป็นไปได้ให้สอดคล้องกับกระบวนการที่กำหนดไว้ในคำร้องขอนั้น
18. เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้และสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายใน เมื่อบุคคลอยู่ในดินแดนของรัฐภาคีรัฐหนึ่ง และจะต้องให้ปากคำในฐานะพยานหรือผู้เชี่ยวชาญต่อเจ้าพนักงานตุลาการของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่ง รัฐภาคีแรกอาจอนุญาตให้การให้ปากคำนั้นกระทำโดยการประชุมด้วยวิดีโอทัศน์ โดยคำขอของอีกฝ่ายหนึ่ง หากเป็นกรณีที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่พึงประสงค์สำหรับบุคคลนั้นที่จะปรากฏตัวในดินแดนของรัฐภาคีผู้ร้องขอ รัฐภาคีอาจตกลงกันว่าการให้ปากคำจะดำเนินการโดยเจ้าพนักงานตุลาการของรัฐภาคีที่ร้องขอและให้เจ้าพนักงานตุลาการของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเข้าร่วมรับฟัง
19. รัฐภาคีที่ร้องขอจะต้องไม่จัดส่งหรือใช้ข้อสนเทศหรือพยานหลักฐานที่ได้รับการร้องขอเพื่อการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาล นอกเหนือไปจากที่ได้ระบุไว้ในคำร้องขอโดยปราศจากความยินยอมล่วงหน้าของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ ไม้มีความใดในวรรคนี้ ห้ามมิให้รัฐภาคีที่ร้องขอเปิดเผยข้อสนเทศหรือหลักฐานที่จะลบล้างความผิดให้แก่จำเลยในการพิจารณาคดีในศาล ในกรณีหลังนี้ ให้รัฐภาคีที่ร้องขอแจ้งให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบก่อนการเปิดเผยและหากได้รับการร้องขอ ให้ปรึกษากับรัฐภาคีผู้รับคำร้องขอก่อน ในกรณีพิเศษที่การแจ้งล่วงหน้าไม่อาจกระทำได้ ให้รัฐภาคีที่ร้องขอแจ้งให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบเกี่ยวกับการเปิดเผยโดยไม่ชักช้า
20. รัฐภาคีที่ร้องขออาจกำหนดให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอรักษาข้อเท็จจริงและสาระสำคัญของคำร้องขอเป็นความลับ เว้นแต่เท่าที่จำเป็นที่จะดำเนินการตามคำร้องขอนั้น หากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาความลับนั้น ให้แจ้งให้รัฐภาคีที่ร้องขอทราบทันที
21. การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันอาจได้รับการปฏิเสธ
- (ก) หากการร้องขอมิได้กระทำโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อนี้
- (ข) หากรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาเห็นว่าการปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นน่าจะกระทบต่ออธิปไตย ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือผลประโยชน์อันสำคัญยิ่งอื่น ๆ ของตน

(ค) หากกฎหมายภายในของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอห้ามหน่วยงานของตนมิให้ปฏิบัติในสิ่งที่ได้มีการร้องขอในความผิดที่คล้ายคลึงกันนั้น หากความผิดดังกล่าวอยู่ในระหว่างการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลภายใต้เขตอำนาจของตน

(ง) หากการปฏิบัติตามคำขอขัดต่อระบบกฎหมายของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน

22. รัฐภาคีไม่อาจปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันด้วยเหตุเพียงประการเดียวว่าการกระทำความผิดนั้นถือได้ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องทางการเงินการคลัง

23. ให้ระบุเหตุผลของการปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันใด ๆ

24. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอปฏิบัติตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และจะต้องคำนึงถึงกำหนดเวลาที่รัฐภาคีที่ร้องขอเสนอแนะให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และที่ตามเหตุผลซึ่งได้ให้ไว้ในคำร้องขอ ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอสนองตอบต่อคำร้องขอที่เหมาะสมของรัฐภาคีที่ร้องขอเกี่ยวกับความคืบหน้าในการปฏิบัติตามคำร้องขอ ให้รัฐภาคีที่ร้องขอแจ้งให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอทราบทันทีเมื่อไม่ต้องการความช่วยเหลือที่ร้องขออีกต่อไป

25. รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขออาจเลื่อนการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันโดยเหตุที่ว่า การให้ความช่วยเหลือนั้นแทรกแซงการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการพิจารณา ของศาลที่กำลังดำเนินอยู่

26. ก่อนที่จะปฏิเสธคำร้องขอตามวรรค 21 ของข้อนี้หรือเลื่อนการปฏิบัติตามคำร้องขอตามวรรค 25 ของข้อนี้ ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอปรึกษากับรัฐภาคีที่ร้องขอเพื่อพิจารณาว่าจะให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ได้หรือไม่ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาว่าจำเป็น หากรัฐภาคีที่ร้องขอยอมรับความช่วยเหลือภายใต้เงื่อนไขเหล่านั้นได้ ให้รัฐภาคีที่ร้องขอปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

27. โดยไม่กระทบต่อการบังคับใช้วรรค 12 ของข้อนี้ พยาน ผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคคลอื่นใด ผู้ซึ่งยินยอมตามคำร้องขอของรัฐภาคีที่ร้องขอที่จะให้การในการดำเนินคดี หรือยินยอมที่จะช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่างๆ ทางศาลในอาณาเขตของรัฐภาคีที่ร้องขอ ต้องไม่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี คุมขัง ลงโทษ หรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลอื่นใดในอาณาเขตของรัฐภาคีที่ร้องขอ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ การงดเว้นกระทำการ หรือคำพิพากษา ลงโทษซึ่งมีก่อนการเดินทางของบุคคลนั้นออกจากอาณาเขตของรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ การให้ความคุ้มครองแก่บุคคลเหล่านั้นจะสิ้นสุดลงเมื่อพยาน ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลอื่นเช่นว่านั้นยังคงอยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคีที่ร้องขอต่อโดยสมัครใจเป็นเวลา 15 วันติดต่อกัน หรือระยะเวลาอื่นตามที่

รัฐภาคีตกลงกันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งอย่างเป็นทางการแล้วว่าเจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการไม่ต้องการให้บุคคลนั้นปรากฏตัวอีกต่อไป หรือจะสิ้นสุดเช่นกันเมื่อพยาน ผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคคลอื่นใดเช่นว่านั้นเดินทางกลับเข้ามาอีกโดยสมัครใจ หลังจากได้เดินทางออกนอกดินแดนของรัฐภาคีที่ร้องขอแล้ว

28. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอรับภาระค่าใช้จ่ายปกติในการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น เว้นแต่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น หากการปฏิบัติตามคำร้องขอมีหรือจะต้องมีค่าใช้จ่ายซึ่งสูงหรือสูงมากเป็นพิเศษ ให้รัฐภาคีปรึกษากันเพื่อกำหนดข้อกำหนดและเงื่อนไขที่คำร้องขอ จะได้รับการปฏิบัติตามลักษณะการรับภาระค่าใช้จ่าย

29. ให้รัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอ

(ก) จัดหาสำเนาของบันทึกหลักฐาน เอกสาร หรือข้อสนเทศของรัฐบาลที่อยู่ในความครอบครองของตนซึ่งตามกฎหมายภายในของตนสามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนได้ให้แก่รัฐภาคีที่ร้องขอ

(ข) อาจใช้ดุลพินิจในการจัดหาสำเนาของบันทึกหลักฐานเอกสาร หรือข้อสนเทศของรัฐบาลที่อยู่ในความครอบครองของตน ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนได้ตามกฎหมายภายในของตนให้แก่รัฐภาคีที่ร้องขอทั้งหมด หรือบางส่วน หรือภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสม

30. ให้รัฐภาคีพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงในลักษณะทวิภาคี หรือพหุภาคีเท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ทำให้อันนี้มีผลในทางปฏิบัติ หรือส่งเสริมบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ 19

การสืบสวนสอบสวนร่วม

ให้รัฐภาคีพิจารณาทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีซึ่งกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดตั้งหน่วยสืบสวนสอบสวนร่วมในส่วนที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี หรือกระบวนการต่าง ๆ ทางศาลในรัฐตั้งแต่หนึ่งรัฐขึ้นไป ในกรณีที่ไม่มีความตกลงหรือข้อตกลงเช่นว่า การสืบสวนสอบสวนร่วมอาจดำเนินการได้โดยความตกลงเป็นรายกรณี ให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องประกันว่าอธิปไตยของรัฐภาคีเจ้าของอาณาเขตซึ่งการสืบสวนสอบสวนร่วมเช่นว่ามีขึ้น ได้รับความเคารพอย่างเต็มที่

ข้อ 20

เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษ

1. หากหลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในอนุญาตให้กระทำได้ ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐ ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้มีการใช้อย่างเหมาะสมซึ่งการจัดส่งภายใต้การควบคุม ภายใน

ความเป็นไปได้และภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในของรัฐภาคีนั้น และเมื่อเห็นสมควรให้มีการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษอย่างอื่น เช่น การเฝ้าติดตามโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หรือการเฝ้าติดตาม ในรูปแบบอื่น ๆ และการปฏิบัติการลับ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นภายในดินแดนของตนเพื่อความมุ่งประสงค์ในการต่อต้านอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนความผิดที่อนุสัญญาี้ครอบคลุมถึง รัฐภาคีจะได้รับการส่งเสริมให้ทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีที่เหมาะสมเมื่อมีความจำเป็น เพื่อให้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษเช่นว่าในบริบทของความร่วมมือในระดับระหว่างประเทศ ให้จัดทำและถือปฏิบัติตามความตกลงหรือข้อตกลงนั้นให้สอดคล้องกับหลักการความเท่าเทียมกันของอริปไตยแห่งรัฐอย่างสมบูรณ์ และให้มีการดำเนินการอย่างเคร่งครัดตามข้อกำหนดของความตกลงหรือข้อตกลงเหล่านั้น

3. ในกรณีที่ไม่มีความตกลงหรือข้อตกลงดังที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของข้อนี้ การตัดสินใจที่จะใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษเช่นว่าในระดับระหว่างประเทศให้กระทำเป็นรายกรณีไป และเมื่อมีความจำเป็นอาจนำข้อตกลงด้านการเงินและความเข้าใจเรื่องการใช้เขตอำนาจของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา

4. การตัดสินใจที่จะใช้การจัดส่งภายใต้การควบคุมในระดับระหว่างประเทศอาจให้รวมถึงวิธีการต่าง ๆ เช่น การสกัดและอนุญาตให้สินค้ายังคงสภาพเดิม หรือมีการเคลื่อนย้ายหรือสับเปลี่ยนทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ด้วยความยินยอมของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 21

การโอนการดำเนินคดีอาญา

ให้รัฐภาคีพิจารณาความเป็นไปได้ของการโอนการดำเนินคดีแก่กันสำหรับการฟ้องร้องดำเนินคดีในความผิดที่อนุสัญญาี้ครอบคลุมถึง หากเห็นว่าการโอนเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์แก่กระบวนการยุติธรรม ที่เหมาะสม โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเขตอำนาจหลายเขต โดยมุ่งเน้นที่การฟ้องร้องดำเนินคดี

ข้อ 22

การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากรรม

ภายใต้ข้อกำหนดและเพื่อความมุ่งประสงค์ที่เห็นว่าเหมาะสม รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจรับเอามาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการอื่นที่จำเป็น เพื่อนำข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดได้เคยต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดจริงในรัฐอื่นมาก่อนมาประกอบการพิจารณาใช้เป็นข้อสนเทศในการดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญาี้ครอบคลุมถึง

ข้อ 23

การกำหนดให้การขัดขวางความยุติธรรมเป็นความผิดอาญา

ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการอื่น ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้การกระทำโดยเจตนาดังต่อไปนี้เป็นความผิดอาญา

(ก) การใช้กำลังบังคับ การขู่เข็ญหรือการข่มขู่ หรือการให้สัญญา การเสนอให้หรือให้ประโยชน์ที่ไม่พึงได้เพื่อจูงใจให้เกิดการเท็จ หรือเพื่อแทรกแซงการให้การหรือการเสนอพยานหลักฐานในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง

(ข) การใช้กำลังบังคับ การขู่เข็ญ หรือการข่มขู่เพื่อแทรกแซงการปฏิบัติราชการในหน้าที่ของกระบวนการยุติธรรม หรือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง ไม่มีความใดในอนุวรรคนี้ที่จะกระทบสิทธิของรัฐภาคีที่จะมีกฎหมายคุ้มครองเจ้าหน้าที่ประเภทอื่นของรัฐ

ข้อ 24

การคุ้มครองพยาน

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการทั้งหลายที่เหมาะสมตามความสามารถของตนหรือให้ความคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพจากการตอบโต้หรือข่มขู่ที่อาจเกิดขึ้นได้ในการดำเนินคดีอาญาแก่พยานผู้ให้การเกี่ยวกับความผิดที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง และตามที่เหมาะสมแก่ญาติและบุคคลอื่นที่ใกล้ชิดพยานผู้นั้น

2. โดยไม่กระทบต่อสิทธิของจำเลย ซึ่งรวมถึงสิทธิที่พึงได้รับ มาตรการทั้งหลายตามวรรค 1 อาจรวมถึงมาตรการต่อไปนี้ด้วย

(ก) การกำหนดกระบวนการให้ความคุ้มครองแก่กายต่อตัวบุคคลเช่นว่า เช่น การย้ายถิ่นที่อยู่ของบุคคลเหล่านั้น และหากเหมาะสมอนุญาตให้ใช้มาตรการไม่เปิดเผยหรือจำกัดการเปิดเผยข้อสนเทศเกี่ยวกับรูปพรรณสัณฐานและที่อยู่ของบุคคลเช่นว่าภายในขอบเขตที่จำเป็นและกระทำได้

(ข) จัดให้มีระเบียบว่าด้วยพยานหลักฐานที่อนุญาตให้การให้การของพยานสามารถกระทำได้ในลักษณะที่ประกันความปลอดภัยของพยาน เช่น อนุญาตให้มีการให้การผ่านการใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสาร เช่น การติดต่อผ่านวิดีโอทัศน์ หรือวิธีการอื่นที่เพียงพอ

3. ให้รัฐภาคีพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงกับรัฐอื่นเพื่อย้ายถิ่นที่อยู่บุคคลที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้

4. ให้นำบทบัญญัติของข้อนี้ไปใช้กับผู้เสียหายด้วยตราบเท่าที่บุคคลเหล่านั้นอยู่ในฐานะพยาน

ข้อ 25

การให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองผู้เสียหาย

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการที่เหมาะสมตามความสามารถของตนที่จะให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองแก่ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง โดยเฉพาะในกรณีที่มีการคุกคามที่จะดำเนินการตอบโต้หรือข่มขู่
2. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดกระบวนการที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงได้รับการชดเช้ค่าสินไหมทดแทนและการชดเช้คืน
3. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐทำให้ความเห็นและความห่วงกังวลของผู้เสียหายได้รับการนำเสนอและพิจารณาในขั้นตอนที่เหมาะสมของการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำความผิดในลักษณะที่ไม่กระทบต่อสิทธิของฝ่ายจำเลยภายใต้กฎหมายภายในของตน

ข้อ 26

มาตรการที่จะขยายความร่วมมือกับหน่วยงานที่ใช้อยู่บังคับกฎหมาย

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้บุคคลผู้เข้าร่วมหรือที่ได้เข้าร่วมแล้วในกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
  - (ก) ให้ข้อเสนอเทศที่เป็นประโยชน์แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนและใช้เป็นพยานหลักฐานในเรื่องต่าง ๆ เช่น
    - (1) รูปพรรณสัณฐาน ลักษณะ องค์ประกอบ โครงสร้าง ตำแหน่งที่อยู่หรือกิจกรรมของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
    - (2) ความเกี่ยวโยง รวมทั้งความเกี่ยวโยงระหว่างประเทศกับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรอื่น ๆ
    - (3) ความผิดต่าง ๆ ที่กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรได้กระทำหรืออาจกระทำ
  - (ข) ให้ความช่วยเหลือด้านข้อเท็จจริงที่เป็นรูปธรรมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจส่งผลให้กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรไม่สามารถใช้ทรัพยากรหรือทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม
2. ในกรณีที่เหมาะสม ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพิจารณาให้มีความเป็นไปได้ที่จะลดโทษบุคคลที่ถูกกล่าวหา ซึ่งให้ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวนหรือการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง

3. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพิจารณาให้มีความเป็นไปได้ที่จะให้ความคุ้มกันจากการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อบุคคลผู้ให้ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวน หรือการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อความผิดที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง ตามหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตน
4. ให้ความคุ้มครองบุคคลเช่นว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ 24 ของอนุสัญญาฉบับนี้
5. ในกรณีที่บุคคลที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ซึ่งปรากฏตัวในรัฐภาคีหนึ่งเป็นผู้ที่สามารถให้ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของอีกรัฐภาคีหนึ่ง รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งหลายอาจพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจัดให้รัฐภาคีอื่นมีการปฏิบัติตามที่ระบุในวรรค 2 และ วรรค 3 ของอนุสัญญาฉบับนี้ ตามกฎหมายภายในของตน

ข้อ 27

ความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมาย

1. ให้รัฐภาคีร่วมมือซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด โดยสอดคล้องกับระบบกฎหมายและระบบการปกครองภายในของตนเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิผลของการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่จะต่อสู้กับความผิดที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐรับเอามาตรการที่มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะ

(ก) เพื่อขยายและหากจำเป็น เพื่อจัดตั้งช่องทางการติดต่อระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ หน่วยงาน และหน่วยงานด้านความมั่นคงของตนเพื่ออำนวยความสะดวกให้มีการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอย่างรวดเร็วเกี่ยวข้องกับความผิดทุกลักษณะที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึง ทั้งนี้หากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเห็นเหมาะสมให้รวมถึงการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดอาญาอื่น ๆ

(ข) เพื่อร่วมมือกับรัฐภาคีอื่นในการดำเนินการสอบสวนเกี่ยวกับความผิดต่าง ๆ ที่อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมถึงในเรื่อง

(1) รูปพรรณสัณฐาน ที่อยู่ และการกระทำของบุคคลผู้ต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับความผิดเช่นว่า หรือที่อยู่ของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(2) การเคลื่อนย้ายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเช่นว่า

(3) การเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้หรือตั้งใจจะใช้ในการกระทำความผิดเช่นว่า

(ค) เพื่อจัดหาสิ่งของหรือวัตถุในปริมาณที่จำเป็นให้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการวิเคราะห์หรือสืบสวนสอบสวนในกรณีที่เหมาะสม

(ง) เพื่ออำนวยความสะดวกในการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ หน่วยงาน และหน่วยงานด้านความมั่นคง ของรัฐภาคีเหล่านั้น และเพื่อส่งเสริม

การแลกเปลี่ยนบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ รวมทั้งการส่งเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานไปประจำการ ตามความตกลงทวิภาคีหรือข้อตกลงระหว่างรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

(จ) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อสนเทศกับรัฐภาคีอื่นในเรื่องแนวทางและวิธีการโดยเฉพาะเจาะจงที่กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรนำมาใช้ ซึ่งรวมถึงเส้นทางและยานพาหนะและการใช้หลักฐานแสดงตัวปลอม เอกสารที่แก้ไขหรือปลอมแปลงหรือแนวทางอื่นในการปกปิดการกระทำของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรตามแต่กรณี

(ข) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อสนเทศและประสานมาตรการทางปกครองและมาตรการอื่นที่ได้นำมาใช้ตามความเหมาะสมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการระบุดังความผิดที่อนุสัญญาี้ครอบคลุมถึงได้แต่เนิ่น ๆ

2. เพื่อให้อนุสัญญานี้มีผล ให้รัฐภาคีพิจารณาจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีว่าด้วยความร่วมมือโดยตรงระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย และหากความตกลงหรือข้อตกลงเช่นว่ามีอยู่แล้วให้พิจารณาแก้ไข ในกรณีที่ไม่มีความตกลงหรือข้อตกลงเช่นว่าระหว่างรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง รัฐภาคีดังกล่าวอาจพิจารณาให้อนุสัญญานี้เป็นพื้นฐานสำหรับความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายระหว่างกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง ในกรณีที่เหมาะสมให้รัฐภาคีรวมทั้งองค์การระหว่างประเทศหรือองค์การระดับภูมิภาคใช้ประโยชน์จากความตกลงหรือข้อตกลงอย่างเต็มที่ เพื่อขยายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายของตน

3. ให้รัฐภาคีพยายามที่จะร่วมมือตามความสามารถของตนเพื่อตอบโต้กับอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่กระทำโดยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

ข้อ 28

การเก็บรวบรวม การแลกเปลี่ยนและการวิเคราะห์ข้อสนเทศเกี่ยวกับ

ลักษณะของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพิจารณาโดยหรือกับวงการวิทยาศาสตร์และวงการวิชาการในการวิเคราะห์แนวโน้มของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรในอาณาเขตของตน สภาวะการณ์ที่อาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรปฏิบัติงาน รวมทั้งกลุ่มวิชาชีพและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง

2. ให้รัฐภาคีพิจารณาร่วมกันและโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศหรือองค์การระดับภูมิภาคในการพัฒนาและร่วมกันใช้ความชำนาญในเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาที่มีการจัดตั้งในลักษณะองค์กร เพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าวควรพัฒนาและนำคำนิยาม มาตรฐาน และวิธีการที่เหมือนกันมาใช้ตามความเหมาะสม

3. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐพิจารณาเฝ้าติดตามนโยบายและมาตรการที่ใช้อยู่จริงของตนเพื่อต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและทำการประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพของตน

ข้อ 29

ความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการ

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐริเริ่ม พัฒนา หรือปรับปรุงแผนงานฝึกอบรมเฉพาะด้านเท่าที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายของตน รวมถึงพนักงานอัยการ ผู้ไต่สวนคดีและเจ้าหน้าที่ศุลกากรและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ผู้มีหน้าที่ในการป้องกัน ตรวจจับและควบคุมความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง แผนงานฝึกอบรมเช่นนี้อาจรวมถึงการโอนตัวไปปฏิบัติหน้าที่และการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ ภายในขอบเขตที่ทำได้ตามกฎหมายภายใน ให้แผนงานฝึกอบรมดังกล่าวเกี่ยวข้องกับโดยเฉพาะกับเรื่องดังต่อไปนี้
- (ก) วิธีการที่ใช้ในการป้องกัน ตรวจจับและควบคุมความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง
  - (ข) เส้นทางและเทคนิคที่ใช้โดยบุคคลผู้ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับความผิดที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงรวมถึงในรัฐผ่านแดนและมาตรการตอบโต้ที่เหมาะสม
  - (ค) การเฝ้าติดตามการเคลื่อนย้ายของสินค้าที่นำเข้าหรือส่งออกโดยผิดกฎหมาย
  - (ง) การสืบสวนและการเฝ้าติดตามการเคลื่อนย้ายทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการกระทำความผิด และวิธีการที่ใช้สำหรับการโอนปกปิด หรืออำพรางทรัพย์สินที่ได้จากการก่ออาชญากรรม ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการก่ออาชญากรรมเช่นว่า รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการต่อต้านการฟอกเงินและอาชญากรรมทางการเงินอื่น
  - (จ) การรวบรวมพยานหลักฐาน
  - (ฉ) เทคนิคการควบคุมในเขตการค้าเสรีและเมืองท่าปลอดภาษี
  - (ช) เทคนิคและอุปกรณ์ในการบังคับใช้กฎหมายที่ทันสมัย รวมทั้งการเฝ้าติดตามโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ การจัดส่งภายใต้การควบคุม และการปฏิบัติการลับ
  - (ซ) วิธีการที่ใช้ในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่กระทำโดยการใช้คอมพิวเตอร์ เครือข่ายโทรคมนาคม หรือเทคโนโลยีทันสมัยในรูปแบบอื่น และ
  - (ณ) วิธีการที่ใช้ในการคุ้มครองผู้เสียหายและพยาน
2. ให้รัฐภาคีช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการวางแผนและการดำเนินงานวิจัยและแผนงานฝึกอบรมที่จัดทำขึ้นเพื่อร่วมกันใช้ความชำนาญในสาขาที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ไปปฏิบัติ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ในกรณีที่เหมาะสม ให้ใช้การประชุมและการสัมมนาในระดับภูมิภาคและ

ระดับระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและเพื่อกระตุ้นให้มีการอภิปรายในปัญหาที่มีความ กังวลร่วมกัน รวมทั้งปัญหาและความต้องการพิเศษของรัฐผ่านแดนด้วย

3. ให้รัฐภาคีส่งเสริมความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการที่จะอำนวยความสะดวกแก่การส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน ความช่วยเหลือด้านการ ฝึกอบรมและวิชาการเช่นว่าอาจรวมถึงการฝึกอบรมด้านภาษา การอินตัวไปช่วยปฏิบัติหน้าที่ และการแลกเปลี่ยนระหว่างเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานกลางหรือหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบเกี่ยว ข้อง

4. ในกรณีที่มีความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีอยู่แล้ว ให้รัฐภาคีเสริมสร้าง ภายใตขอบเขตที่จำเป็นซึ่งความพยายามที่จะให้มีกิจกรรมด้านการฝึกอบรมและการปฏิบัติการให้ มากที่สุดภายในองค์การระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศและภายใต้ความตกลงหรือข้อตกลง ทวิภาคีและพหุภาคีที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ข้อ 30

มาตรการอื่น การปฏิบัติตามอนุสัญญาผ่านการ

พัฒนาทางเศรษฐกิจและความช่วยเหลือทางวิชาการ

1. ให้รัฐภาคีใช้มาตรการที่นำไปสู่การปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะ เป็นไปได้ ผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศโดยคำนึงถึงผลกระทบในทางลบของอาชญากรรมที่จัด ตั้งในลักษณะองค์กรต่อสังคมทั่วไป โดยเฉพาะต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2. ให้รัฐภาคีให้ความพยายามอย่างเป็นรูปธรรมเท่าที่จะเป็นไปได้ และโดยประสานงาน ระหว่างกัน และกัน รวมทั้งกับองค์การระหว่างประเทศและกับองค์การระดับภูมิภาค

(ก) เพื่อเพิ่มพูนความร่วมมือของตนในระดับต่าง ๆ กับประเทศกำลังพัฒนาโดย มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพของประเทศเหล่านั้นที่จะป้องกันและต่อต้านอาชญากรรม ข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

(ข) เพื่อเพิ่มพูนความช่วยเหลือด้านการเงินและด้านวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนความ พยายามของประเทศกำลังพัฒนาที่จะต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรได้ อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการปฏิบัติตามอนุสัญญาอย่างสัมฤทธิ์ผล

(ค) เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่อยู่ ระหว่างการเปลี่ยนผ่านทางด้านเศรษฐกิจ เพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการตอบสนองความ ต้องการสำหรับการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ให้รัฐภาคีพยายาม บริจาคโดยสมัครใจอย่างพอเพียงและสม่ำเสมอให้กับบัญชีที่ได้จัดไว้เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ ดังกล่าวที่ได้จัดไว้เฉพาะภายใต้กลไกการจัดหาทุนขององค์การสหประชาชาติ รัฐภาคีอาจให้การ พิจารณาเป็นพิเศษ โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในและบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ที่จะบริจาค

ให้กับบัญชีดังกล่าวเป็นจำนวนร้อยละของเงิน หรือมูลค่าที่เทียบเท่าของทรัพย์สินที่ได้จากการก่อ
อาชญากรรมหรือทรัพย์สินที่รับมาได้ตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ด้วย

(ง) เพื่อสนับสนุนและโน้มน้าวรัฐและสถาบันการเงินอื่นตามที่เหมาะสมให้เข้า
ร่วมกับตนในการดำเนินการตามความพยายามในข้อนี้ โดยเฉพาะด้วยการจัดให้มีแผนงานฝึกอบรม
และอุปกรณ์สมัยใหม่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาให้มากขึ้น เพื่อช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นในการ
บรรลุถึงความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

3. เท่าที่จะเป็นไปได้ มาตรการเหล่านี้จะต้องไม่กระทบต่อข้อผูกพันด้านความช่วยเหลือ
ต่างประเทศที่มีอยู่ หรือต่อข้อตกลงด้านความร่วมมือทางการเงินในระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค
หรือระดับระหว่างประเทศ

4. รัฐภาคีอาจจัดทำความตกลงหรือข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีว่าด้วยเรื่องความ
ช่วยเหลือด้านวัตถุและการให้การสนับสนุน โดยคำนึงถึงข้อตกลงด้านการเงินที่จำเป็นในการทำให้
วิธีการความร่วมมือระหว่างประเทศที่กำหนดไว้โดยอนุสัญญานี้เกิดประสิทธิผล และสำหรับการ
ป้องกัน การตรวจจับและการควบคุมอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ 31

การป้องกัน

1. ให้รัฐภาคีพยายามพัฒนาและประเมินผลโครงการระดับชาติ และพยายามจัดตั้งและส่งเสริม
แนวปฏิบัติและนโยบายที่ดีที่สุด โดยมีเป้าหมายในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้ง
ในลักษณะองค์กร

2. ให้รัฐภาคีพยายามโดยใช้มาตรการนิติบัญญัติ มาตรการบริหารหรือมาตรการอื่นตาม
ความเหมาะสมและโดยสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตนที่จะลดโอกาสที่
มีอยู่หรือที่จะมีในอนาคตสำหรับกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรในการนำทรัพย์สินที่ได้
จากการก่ออาชญากรรมมาร่วมดำเนินกิจกรรมในตลาดที่ถูกกฎหมายจากการกระทำอาชญากรรม
มาตรการเหล่านี้ควรให้ความสำคัญต่อ

(ก) การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายหรือ
อัยการ กับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องรวมทั้งภาคอุตสาหกรรม

(ข) การส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและวิธีดำเนินการที่กำหนดขึ้น เพื่อพิทักษ์
ความซื่อสัตย์สุจริตของภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประมวลกฎการประพฤติปฏิบัติ
สำหรับวิชาชีพที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะทนายความ พนักงานรับรองเอกสาร ที่ปรึกษาด้านภาษีอากร
และนักบัญชี

(ค) การป้องกันมิให้กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรใช้โดยมิชอบซึ่งกระบวนการประกวดราคาที่จัดโดยหน่วยงานของรัฐ และซึ่งเงินอุดหนุนและใบอนุญาตที่อนุมัติโดยหน่วยงานของรัฐเพื่อกิจกรรมในเชิงพาณิชย์

(ง) การป้องกันมิให้กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรใช้นิติบุคคลโดยมิชอบมาตรการดังกล่าวนี้อาจรวมถึง

- (1) การจัดทำทะเบียนสาธารณะเกี่ยวกับนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดตั้ง การจัดการและกองทุนในนิติบุคคล
- (2) การพิจารณาความเป็นไปได้ในการกำหนดให้บุคคลซึ่งถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดที่อนุสัญญาี้ครอบคลุมถึงขาดคุณสมบัติโดยคำสั่งศาลหรือโดยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมและเป็นระยะเวลาตามสมควร จากการทำหน้าที่เป็นกรรมการของนิติบุคคลที่ก่อตั้งภายในเขตอำนาจของรัฐภาคนั้น
- (3) การจัดทำทะเบียนระดับชาติของบุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติจากการทำหน้าที่เป็นกรรมการของนิติบุคคล และ
- (4) การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศที่อยู่ในทะเบียนที่อ้างถึงในอนุวรรค ง (1) และ (3) กับพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐภาคีอื่น

3. ให้รัฐภาคีพยายามส่งเสริมการกลับคืนสู่สังคมของบุคคลซึ่งถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดที่อนุสัญญาี้ครอบคลุมถึง

4. ให้รัฐภาคีพยายามประเมินผลเป็นระยะ ซึ่งบทบัญญัติกฎหมายและแนวทางปฏิบัติทางการปกครองที่มีอยู่และที่เกี่ยวข้องด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจหาช่องโหว่ของกฎหมายและแนวทางปฏิบัติที่กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรอาจนำไปใช้ในทางที่มิชอบ

5. ให้รัฐภาคีพยายามส่งเสริมให้สาธารณชนตระหนักถึงการมีอยู่ สาเหตุ ความร้ายแรง และภัยคุกคามของอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่เกิดขึ้น ในกรณีที่เหมาะสม อาจมีการเผยแพร่ข้อสนเทศผ่านสื่อมวลชน และให้ข้อสนเทศนั้นรวมถึงมาตรการที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสาธารณะในการป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมดังกล่าว

6. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐแจ้งซึ่งชื่อและที่อยู่ของบรรดาเจ้าหน้าที่ ซึ่งสามารถช่วยรัฐภาคีอื่นในการพัฒนามาตรการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรต่อเลขาธิการสหประชาชาติ

7. ให้รัฐภาคีประสานงานซึ่งกันและกัน และประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศและองค์การระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ในการส่งเสริมและการพัฒนามาตรการที่อ้างถึงในข้อนี้ตามที่เหมาะสม การประสานงานนี้รวมถึงการมีส่วนร่วมในโครงการระหว่างประเทศที่มีเป้าหมายในการ

ป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ตัวอย่างเช่น โดยการบรรเทาสภาพการณ์ที่ทำให้กลุ่มซึ่งถูกละเลยทางสังคมตกเป็นเหยื่อของการกระทำอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

ข้อ 32

การประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญา

1. การประชุมของภาคีแห่งอนุสัญญาจะได้จัดตั้งขึ้นเพื่อปรับปรุงความสามารถของรัฐภาคีที่จะต่อสู้กับอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และเพื่อส่งเสริมและทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้
2. ให้เลขาธิการสหประชาชาติจัดให้มีการประชุมของภาคีภายในหนึ่งปี หลังจากที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ ให้ที่ประชุมของภาคีรับรองข้อบังคับ วิธีการดำเนินการและข้อบังคับที่ควบคุมกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในวรรค 3 และ 4 ของข้อนี้ (รวมถึงระเบียบเกี่ยวกับการชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินการเหล่านั้น)
3. ให้ที่ประชุมของภาคีตกลงกันเกี่ยวกับกลไกเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่อ้างในวรรค 1 ของข้อนี้ รวมทั้ง
  - (ก) การอำนวยความสะดวกแก่การดำเนินการที่ทำโดยรัฐภาคีภายใต้ข้อ 29 ข้อ 30 และ ข้อ 31 ของอนุสัญญานี้ รวมทั้งโดยส่งเสริมการระดมการบริจาคโดยสมัครใจ
  - (ข) การอำนวยความสะดวกการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศระหว่างรัฐภาคีในเรื่องรูปแบบและแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และในเรื่องการปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร
  - (ค) การร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ องค์การระดับภูมิภาค และองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้อง
  - (ง) การทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้เป็นระยะ
  - (จ) การจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงอนุสัญญานี้ และการปฏิบัติตามอนุสัญญา
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ในวรรค 3 (ง) และ (จ) ของข้อนี้ ที่ประชุมของภาคีต้องได้รับความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับมาตรการที่รัฐภาคีใช้ในการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ และปัญหาที่รัฐภาคีจะต้องเผชิญในการดำเนินการดังกล่าว ผ่านทางข้อสนเทศที่รัฐภาคีจัดให้ และผ่านทางกลไกการทบทวนเพิ่มเติมที่อาจจัดตั้งขึ้นโดยที่ประชุมของภาคี

5. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐจัดหาข้อสนเทศเกี่ยวกับโครงการ แผนงาน และการปฏิบัติของตน รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายและทางปกครองเพื่อปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ให้ที่ประชุมของภาคี ตามที่ที่ประชุมของภาคีกำหนด

ข้อ 33

ฝ่ายเลขานุการ

1. ให้เลขาธิการสหประชาชาติจัดให้มีบริการด้านเลขานุการที่จำเป็นแก่ที่ประชุมของภาคี แห่งอนุสัญญา
2. ให้ฝ่ายเลขานุการ
  - (ก) ช่วยที่ประชุมของภาคีในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ 32 ของ อนุสัญญานี้ และเตรียมการและจัดให้มีบริการที่จำเป็นสำหรับการประชุมของที่ประชุมของภาคี
  - (ข) ช่วยรัฐภาคีในการจัดข้อสนเทศให้แก่ที่ประชุมของภาคีตามที่ได้คาดไว้ในข้อ 32 วรรค 5 ของอนุสัญญานี้เมื่อได้รับการร้องขอ และ
  - (ค) ประกันว่าจะมีการประสานงานที่จำเป็นกับฝ่ายเลขานุการขององค์การ ระหว่างประเทศและองค์การระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 34

การปฏิบัติตามอนุสัญญา

1. ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐใช้มาตรการที่จำเป็น รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายและทางปกครอง ที่สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในของตน เพื่อประกันการปฏิบัติตามพันธกรณี ของตนภายใต้อนุสัญญานี้
2. ให้กำหนดความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 8 และ ข้อ 23 ของอนุสัญญานี้ ไว้ในกฎหมายภายในของรัฐภาคีแต่ละรัฐ โดยต้องมีลักษณะข้ามชาติหรือความเกี่ยวข้องของ กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรตามที่ระบุไว้ในข้อ 3 วรรค 1 ของอนุสัญญานี้ เว้นแต่ใน กรณีที่ข้อ 5 ของอนุสัญญานี้กำหนดให้ต้องมีความเกี่ยวข้องของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะ องค์กร
3. รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจรับเอามาตรการที่เคร่งครัดหรือรุนแรงกว่ามาตรการที่กำหนดไว้ใน อนุสัญญานี้ เพื่อการป้องกันและต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

ข้อ 35

การระงับข้อพิพาท

1. ให้รัฐภาคีพยายามระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญาฯนี้โดยการเจรจา
2. ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างรัฐภาคีตั้งแต่สองรัฐขึ้นไปเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญาฯนี้ ซึ่งไม่สามารถระงับได้โดยการเจรจาภายในระยะเวลาอันควรให้ส่งไปเพื่อการอนุญาโตตุลาการ ตามคำร้องขอของรัฐภาคีคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หากรัฐภาคีคู่พิพาทยังไม่สามารถตกลงกันได้ในการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาหกเดือนหลังจากวันที่มีคำร้องขอให้มีการอนุญาโตตุลาการ รัฐภาคีคู่พิพาทรัฐใดรัฐหนึ่งอาจส่งข้อพิพาทดังกล่าวต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศโดยการร้องขอตามธรรมนูญของศาลนั้น
3. ในเวลาที่มีการลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติอนุสัญญาฯนี้ รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจประกาศว่าไม่ถือว่าตนถูกผูกพันโดยวรรค 2 ของข้อนี้ รัฐภาคีอื่นจะต้องไม่ถูกผูกพันโดยวรรค 2 ของข้อนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐภาคีใดที่ได้ทำข้อสงวนดังกล่าว
4. รัฐภาคีใดที่ได้ทำข้อสงวนไว้ตามวรรค 3 ของข้อนี้ อาจถอนข้อสงวนนั้นเมื่อใดก็ได้โดยการแจ้งไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ 36

การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ การให้ความเห็นชอบและการภาคยานุวัติ

1. อนุสัญญาฯนี้จะเปิดให้ทุกรัฐลงนามตั้งแต่วันที่ 12 ถึง 15 ธันวาคม ค.ศ.2000 ที่เมืองปาเลอริโม ประเทศอิตาลีและภายหลังจากนั้นที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก จนถึงวันที่ 12 ธันวาคม ค.ศ.2002
2. อนุสัญญาฯนี้จะเปิดให้ลงนามโดยองค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคด้วย โดยเงื่อนไขว่าจะต้องมีรัฐสมาชิกขององค์การนั้นอย่างน้อยหนึ่งรัฐได้ลงนามอนุสัญญาตามวรรค 1 ของข้อนี้แล้ว
3. อนุสัญญาฯนี้ต้องมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบ สัตยาบันสาร แสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบต้องมอบให้กับเลขาธิการสหประชาชาติ องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคอาจมอบสัตยาบันสาร แสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบของตน หากมีรัฐสมาชิกขององค์การนั้นอย่างน้อยหนึ่งรัฐได้กระทำเช่นเดียวกันในสัตยาบันสาร แสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบนั้น ให้องค์การเช่นว่าประกาศขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญาฯนี้ และ

ให้องค์การเห็นว่าแจ้งผู้เก็บรักษาซึ่งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความชอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนด้วย

4. อนุสัญญาที่เปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ หรือองค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคใด ๆ ที่มีรัฐสมาชิกอย่างน้อยหนึ่งรัฐเป็นภาคีอนุสัญญานี้ ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบให้กับเลขาธิการสหประชาชาติ ในเวลาที่ภาคยานุวัติ องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะต้องประกาศขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญานี้ องค์การเห็นว่าจะต้องแจ้งผู้เก็บรักษาซึ่งการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับความชอบเขตของอำนาจหน้าที่ของตนด้วย

ข้อ 37

ความสัมพันธ์กับพิธีสาร

1. อนุสัญญานี้อาจเพิ่มเติมด้วยพิธีสารหนึ่งหรือหลายฉบับก็ได้
2. เพื่อที่จะเป็นภาคีของพิธีสารฉบับใดฉบับหนึ่ง รัฐหรือองค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคต้องเป็นภาคีอนุสัญญานี้ด้วย
3. รัฐภาคีอนุสัญญานี้จะไม่ผูกพันโดยพิธีสาร เว้นแต่รัฐนั้นได้เป็นภาคีพิธีสารตามบทบัญญัติของพิธีสารนั้น
4. พิธีสารใด ๆ ของอนุสัญญาจะได้รับการตีความร่วมกับอนุสัญญานี้ โดยคำนึงถึงความมุ่งประสงค์ของพิธีสารนั้น

ข้อ 38

การมีผลใช้บังคับ

1. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบภายหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสาร แสดงการยอมรับ หรือสารแสดงความเห็นชอบหรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ 40 เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ สารใดที่มอบโดยองค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะไม่นับเป็นเพิ่มจากสารที่ได้มอบไว้แล้วโดยรัฐสมาชิกขององค์การเห็นว่า
2. สำหรับรัฐแต่ละรัฐหรือองค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคแต่ละองค์การที่ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หลังการมอบสารเห็นว่า ฉบับที่ 40 อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากวันที่มอบสารที่เกี่ยวข้องของรัฐหรือองค์การเห็นว่า

ข้อ 39

การแก้ไข

1. หลังจากครบห้าปีจากการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญานี้ รัฐภาคีรัฐหนึ่งอาจเสนอข้อแก้ไขและยื่นเสนอต่อเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งภายหลังจากนั้นจะแจ้งข้อแก้ไขที่ได้รับการเสนอไปยังรัฐภาคีทั้งปวง และไปยังที่ประชุมของภาคีของอนุสัญญา เพื่อความมุ่งประสงค์ในการพิจารณาและตัดสินใจข้อเสนอนั้น ให้ที่ประชุมของภาคีใช้ความพยายามทุกทางที่จะบรรลุฉันทามติในข้อแก้ไขแต่ละข้อ หากได้ใช้ความพยายามทั้งหมดที่จะบรรลุฉันทามติแล้ว แต่ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงใดๆ ได้ ให้รัฐภาคีที่เข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียงรับรองข้อแก้ไขด้วยคะแนนเสียงข้างมากสองในสามในการประชุมของที่ประชุมภาคีเป็นวิธีสุดท้าย

2. ให้องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคใช้สิทธิลงคะแนนเสียงภายใต้ข้อนี้ด้วยจำนวนคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนของรัฐสมาชิกขององค์การที่เป็นรัฐภาคีของอนุสัญญา ในเรื่องที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน องค์การเช่นว่าต้องไม่ใช้สิทธิลงคะแนนเสียงหากสมาชิกขององค์การนั้นใช้สิทธิของตนและในทางกลับกันสมาชิกขององค์การนั้นต้องไม่ใช้สิทธิลงคะแนนเสียงหากองค์การเช่นว่าใช้สิทธิขององค์การเอง

3. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรค 1 ของข้อนี้ต้องมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบโดยรัฐภาคี

4. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรค 1 ของข้อนี้จะมีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่ได้มอบสัตยาบันสาร สาระแสดงการยอมรับ หรือสาระแสดงความเห็นชอบต่อข้อแก้ไข เช่นว่าแก่เลขาธิการสหประชาชาติ

5. เมื่อข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับ จะมีผลผูกพันกับรัฐภาคีทั้งหลายที่ได้แสดงความยินยอมของตนที่จะผูกพันตามข้อแก้ไขนั้น รัฐภาคีอื่นจะยังคงผูกพันด้วยบทของอนุสัญญา และข้อแก้ไขอื่น ๆ ก่อนหน้านี้ที่บรรดารัฐภาคีได้ให้สัตยาบันสาร ยอมรับ หรือแสดงความเห็นชอบแล้ว

ข้อ 40

การเพิกถอน

1. รัฐภาคีอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้โดยการแจ้งอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ การบอกเลิกเช่นว่าจะมีผลเมื่อพ้นหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการแจ้งนั้น

2. ให้องค์การบูรณาการด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะสิ้นสุดการเป็นภาคีของอนุสัญญานี้เมื่อรัฐสมาชิกทั้งหมดขององค์การนั้นได้บอกเลิกแล้ว

3. การบอกเลิกอนุสัญญาตามวรรค 1 ของข้อนี้จะมีผลเป็นการบอกเลิกพิธีสารของอนุสัญญาด้วย

ข้อ 41

การเก็บรักษาและภาษา

1. เลขาธิการสหประชาชาติได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้
2. ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ ซึ่งตีพิมพ์ภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ต้องมอบไว้ที่เลขาธิการสหประชาชาติ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง โดยรัฐบาลของผู้ลงนามเหล่านั้น ได้ลงนามในอนุสัญญานี้

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายคันฉัตร ปรีชาธนะสุทธี เกิดวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2518 ที่จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นบุตรของนายณรงค์ ปรีชาธนะสุทธี และนางปรมาภรณ์ ปรีชาธนะสุทธี สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อปีการศึกษา 2540 สำเร็จการศึกษาปริญญานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เมื่อปีการศึกษา 2541 เป็นเนติบัณฑิตไทยสมัยที่ 54 ได้รับประกาศนียบัตรวิชาว่าความ เมื่อ พ.ศ. 2544 เคยประกอบวิชาชีพทนายความเมื่อปี พ.ศ. 2545 เข้าศึกษาต่อในระดับนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2545 เข้ารับราชการครั้งแรกในตำแหน่งนิติกร 3 สำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ปัจจุบันปฏิบัติงานในตำแหน่งนิติกร 4 ที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีล้มละลาย 2 สำนักงานอัยการสูงสุด.